

Deset let naše konfekcije

Številka, s katero se trenutno zapisuje, da obstoja obrat konfekcije v sklopu Tekstilnega kombinata BPT, nam pove, da je obstoj in razvoj najmlajšega obrata potekal v izredno hitrem tempu. Kako je šel ta razvoj, pa bom skušal opisati v tem sestavku. Že uvodoma naj čestitam vsem tistim, ki so v obratu že od njegove ustanovitve do danes in naj se opravičim, če bom spustil kako podrobnost. Razvoj bom opisal tako in toliko, kolikor je pač v moji moči.

Pred desetimi leti, točneje 10. februarja 1964, je prišlo do uradnega začetka obratovanja konfekcije. Tisti, ki so že dalj časa v tovarni, se bodo spomnili, da so pričeli prvi zamaški izdelave posteljnega perila že nekoliko prej. (V križah sta pričeli v sklopu »Novosti« dve hitrošivalnici izdelovati blazine). Mislim, da je vsakemu razumljivo, da je pred uradnim začetkom bilo potrebno nekaj priprav, saj je bilo to popolnoma novo področje, na katerem še nismo imeli izvežbanih niti ljudi za šivalne stroje, niti kadra, ki naj bi prevzeli vodenje neposrednih proizvajalcev. Predpriprave za ta kader so se izvršile v sami tovarni in sedaj lahko trdimo, da smo imeli z izbiro teh kadrov izredno dobro roko. Na tem mestu lahko ugotovimo, da imamo jubilarante predvsem iz teh vrst.

Ko že omenjam, da so to jubilarante, mislim, da me bi bilo napak, ko bi jih naštel

kar poimensko, saj bi jim s tem dali tako priznanje, kakršnega si tudi zaslužijo. To so:

Aljančič Jože — mojster vzdrževanja šivalnih strojev, Golmajer Mihelca — mojster šivalnice,

Stegnar Mara — trenutno premeščena v obrat šivalnice Hrib, kjer opravlja delo mojstra šivalnice,

Slabe Lojzka — vodja obratne pisarne.

Poleg omenjenih, ki so na vodilnih delovnih mestih, pa je tudi nekaj takih, kateri so na proizvodnih delovnih mestih, ravno tako od ustanovitve, in ti so:

Blažič Francka, Dolžan Tezezija, Kolenc Marija, Novak Franja, Vogelnik Anka.

Vsi navedeni so najstarejši sodelavci obrata konfekcije, katerim pa se lahko pridruži še ostalih 23, ki so prišli samo nekaj mesecev pozneje in jih ravno tako lahko štejemo v »starejšo gardo« (naj se to ne vzame kot pri-

merjava, da so za odpis). Navedenih 23 sodelavcev ne bom našteval, ker bi bil potem primoran to storiti za vsako obdobje razvoja konfekcije, kar pa bi vzelo veliko časa in postalo suhoparno naštevovanje imen. Se enkrat, vsem 32-tim jubilarantom iskrene čestitke in dolgo let v naši sredini!

Omeniti moram, da je bilo skupno zaposlenih v prvem — 1964. letu — 42 oseb in da se je ta številka večala iz leta v leto. Največji porast števila zaposlenih se pokaže v letu 1968, ko je bilo skupno že 109 zaposlenih (režija in proizvodnja), do 1971. leta se dvigne ta številka že na 119 zaposlenih in da končno leta 1972 preidemo že na 185 ljudi, kar predstavlja proti letu 1964 kar štirikratno povečanje zaposlenih.

Zadnja številka, ki nam je na razpolago, pa je 217 zaposlenih (do 31. maja 1973).

(Nadaljevanje na strani 6)

Dan borca Dan vstaje

V GORAH

Kar jih niso pozaprli,
kar jih niso upokorili,
so se v gore umaknili.

V njih strahu ni, ni bojazni
ne boje se smrtni kazni.
Stari svet bodo zrušili,
zemljo delovnih ljudi zgradili,
in kot plamen brez meja
prek sveta bo zavihrala,
živo rdeče zasijala
narodov bo vseh zastava...!

Karel Destovnik-Kajuh

Za praznika 4. in 22. julij
iskreno čestitajo samoupravni
organi, družbeno-politične
organizacije in uredništvo

Pogled v šivalnico

Problematika proizvodnje v mes. maju 1973

I. Osnovni material:

a) predilnica

Ceprav so se zaloge bombaža ponovno precej zmanjšale, kar velja zlasti za ruski in turški bombaž, in so začele prihajati pošiljke drugih vrst bombaža (pakistanski SLM in turški IZMIR), nam v maju ni bilo treba menjati obeh glavnih mešanice, to je bele in rumene.

Oskrba v modalnimi vlakni pa je ostala še naprej problematična in nam je tudi v maju povzročala težave v proizvodnji, ker obljubljenajna majska pošiljka vlakna še ni prispela pravočasno. Zato smo v času pomanjkanja italijanskega 32 milimetrskega vlakna podelali vzorčno pošiljko (cca 2.000 kg) poljskega modalnega vlakna HYPO-LANA, čigar lastnosti bo potrebno še preveriti. Vsekakor bo v teh vlaknih potrebno zagotoviti določeno varnostno zalogo ali pa doseči, da bodo pošiljke prihajale v podjetje v dogovorjenih rokih, ker nam to ne povzroča samo težave v naših osnovnih obratih (predvsem v predilnici in tkalnici) ampak ogroža tudi našo resnost pri sodelovanju s kooperanti, katerim dobavljamo preje iz teh vlaken (Pazinka).

b) sukalnica

V mesecu maju smo predelovali samo eno številko preje (Nm 34), katere je bilo vseskozi dovolj na zalogi, zato oskrba v materialom ni povzročala nobenih motenj v proizvodnji.

c) tkalnica

Količinska oskrba s potrebno prejo za predelavo v tkalnici je bila v maju zadovoljiva in ni povzročala problemov v proizvodnji. Zaloge preje (zlasti na vc formatu) so se med mesecem celo ne-

koliko povečale, delno tudi zaradi večjega dokupa, kot pa je bil dogovorjen. V kakovosti razpoložljive preje pa so se tudi v maju, tako kot v prejšnjih mesecih, pojavljale pomanjkljivosti, kot so krotovičenje preje iz BD predilnikov, slaba trdnost in nenakomernost prej iz bele mešanice (Nm 40 in Nm 50) itd.

d) oplemenitilnica

Zaloge tkanin za dodelavo se v maju niso spremenile in so se gibale okoli 600,00 m. Zato je bilo potrebno tudi tokrat posamezne dnevne partije sestavljati iz več različnih artiklov, ker se tudi število različnih beljenih artiklov med mesecem ni zmanjšalo.

e) konfekcija

Zaloge tkanin za konfekcioniranje so bile tolikšne, da niso povzročale nobenih zastojev v proizvodnji, ampak je nastajal celo problem vskladiščenja le-teh. Zboljšala se je tudi oskrba s tkaninami za rjuhe, ker se med tem povečali proizvodnjo potrebnih tkanin za rjuhe v tkalnici. Še vedno pa so bile težave s poškodovanimi tkaninami za kapne (luknjice iz kalandra), kar je terjalo posebno kontrolo konfekcijskih izdelkov in s tem večjo porabo časa za enoto proizvoda.

Zelo problematična je bila v maju oskrba s pomožnim materialom in embalažo. Primanjkovalo je vezilnih sukancev, čipk iz uvoza, vrečk in ovitkov ter reklamnih lističev. Vsa ta pomanjkanja so bila posledica zakasnelih dobav in nespoštovanja dobavnih rokov s strani dobavitelja ter so v precejšnji meri vplivala tudi na proizvodne rezultate v maju.

V predilnici je proizvodni plan kljub delno poslabšanemu izkoriščanju strojev povsem zadovoljivo presežen. Izpad proizvodnje BD-predilnikov, ki niso v celoti obratovali zaradi čakanja za Vouk-ovo raztezalko, katerih je v tretji izmeni obratovalo več, kot je z letnim planom predvideno.

V sukalnici maja proizvodni plan ni bil dosežen, ker je ob koncu meseca del, sicer gotove proizvodnje, ostal v obratu, zaradi česar se rezultati med posameznimi meseci močno razlikujejo in ni prave primerljivosti. To pa vpliva tudi na vse ostale pokazatelje uspešnosti.

Ugodni proizvodni rezultati so tudi v tkalnici, kjer je do 26. maja obratovalo v treh izmenah 48 strojev več, kot pa je predvideno z letnim planom.

Poleg v proizvodnem poročilu prikazane proizvodnje tkanin je tkalnica v maju opravila vrste storitev za druga podjetja, kot so previjanje preje za »Pazinko«, Tekstilni šolski center Kranj,

previjanje, snovanje in škrobljenje za Tekstilno tovarno Senožeče. Vsa ta dela niso upoštevana v prikazu proizvodnje niti v izračunu doseženih enot in bo zato potrebno izdelati merila za vrednotenje teh del, na podlagi česar bomo lahko prikazovali realne podatke o gibanju produktivnosti.

V oplemenitilnici je preseganje tolikšno zaradi tega, ker so v proizvodnji upošteevane tudi tiste količine, ki so bile v domačem obratu samo očiščene, obeljene pa v Tekstilindusu. Razlogi za nedoseganje planskih obveznosti so v že opisanih težavah zaradi pomanjkanja nekaterih vrst kupljenega reprodukcijskega materiala. Razen tega je na potek proizvodnje vplivala okvara. »Pfaff« šivalnega stroja, zaradi česar smo začasno ustavili tudi 6 vezilnih avtomatov. Vrzeli je bila izrabljena za to, da je bila medtem izdelana precejšnja količina vzorcev za kolekcije, ki pa še niso dokončane, ker niso gotovi potrebni ovitki.

— dokončna ureditev 8. BD-predilnika

b) sukalnica:

V maju razen tekočih opravil ni bilo večjih vzdrževalnih del.

c) tkalnica

Pred koncem meseca je ponovno stekel normirani remont Eliteks-statev in avtoposerjev, ki je bil zaradi pomanjkanja vzdrževalcev in investicijskih del v snovalnici začasno prekinjen. Že v začetku junija bo zaključena tudi montaža fotocelic na Picanol-statvah, ki bodo nadomestile stare mehanske tipalnice votka.

d) oplemenitilnica

Opravljen je bila razna popravila in vzdrževalna dela na strižniku, belilnem agregatu, obeh razpenjalnih sušilnikih in merilnih strojih. Daljši, 11-urni zastoj je bil le na belilnem agregatu zaradi električne okvare. Zanj še vedno primanjkuje nadomestnih delov.

e) konfekcija

— 16. maja je bil ponovno usposobljen za obratovanje 12. vezilni stroj, — celomesečni zastoj Pfaffšivalnega stroja zaradi manjka rezervnega dela je povzročil vrsto motenj v proizvodnji, zastoj na vezilnih strojih in zamudo pri realizaciji izvoznih obveznosti (firme Latheis), — stroj za likanje izdelkov zaradi okvare ni obratoval 3 dni, kar je vplivalo na izvršitev plana in porast medfaznih zalog, — pogosto so bile tudi manjše okvare na Overlock-robilnih strojih (za izdelavo plečnic), ki že 9 let vseskozi obratujejo in bo po mnenju vodstva obrata treba razmišljati o njihovi zamenjavi.

III. Delovna sila — izostanki:

	april	maj
— predilnica	8,1 %	10,2 %
— sukalnica	16,6 %	8,3 %
— tkalnica	9,7 %	9,5 %
— oplemenitilnica	12,13 %	7,95 %
— konfekcija	19,7 %	10,14 %

Težave z delovno silo so se pojavljale predvsem v tkalnici in v oplemenitilnici. V tkalnici se je skupno število zaposlenih zmanjšalo za 4 osebe (1%). Ukinjena je bila tretja izmena na 6. oddelku. Posebno pomanjkanje ljudi je bilo na delovnih mestih čistilcev in natikalcev votka, kar je zaradi prehoda na nižjo povprečno število votka še toliko bolj občutno.

V oplemenitilnici je najbolj problematično zelo pogosto menjavanje delavcev zlasti še, ker so prav tu možnosti poškodb tkanin in s tem nastanka velikih materialnih škod največja.

IV. Vzdrževanje strojev in naprav:

a) predilnica:

Opravljen je bila razna tekoča in preventivna vzdrževalna dela kot so: — brušenje in nastavitve na 7 starih mikalnkih — zamenjava crisol-valjev na 2 novih mikalnkih — večji popravili 2 predilniških strojev in

II Proizvodnja

a) predilnica:

	april	maj
— izvrš. plana v ef. kg	97,39 %	106,54 %
— v baz. kg	104,73 %	107,32 %
— izkor. strojev	72,80 %	68,30 %
— produktivnost: baz. g/vrh (prst.)	15,98	14,24
— baz. g/pred. m./h (BD)	53,70	57,64
HOK ure	10,02	15,89

b) sukalnica:

— izvršitev plana pri Ø Nm 10	109,25 %	92,95 %
— izkor. strojev	73,91 %	60,45 %
— produktivnost: g/vrh	116,65	93,93
HOK ure	12,55	14,67

c) tkalnica:

— izvršitev plana: v m ²	105,26 %	108,98 %
— v votkih	104,80 %	110,44 %
— izkorišč. strojev: na pog. st. ure	92,5	93,5
— na efekt. st. ure	97,0	96,8
— storilnost: enot/del. ure	43,64	45,05

d) oplemenitilnica

— izvršitev proizv. plana v m ²	108,43 %	114,81 %
--	----------	----------

e) konfekcija:

— izvrš. proizv. plana: v m ²	89,57 %	94,41 %
— v enotah	98,35 %	97,57 %
— izkorišč. strojev	89,2 %	88,7 %
— produktivnost: ur/100 enot	87,97	95,90

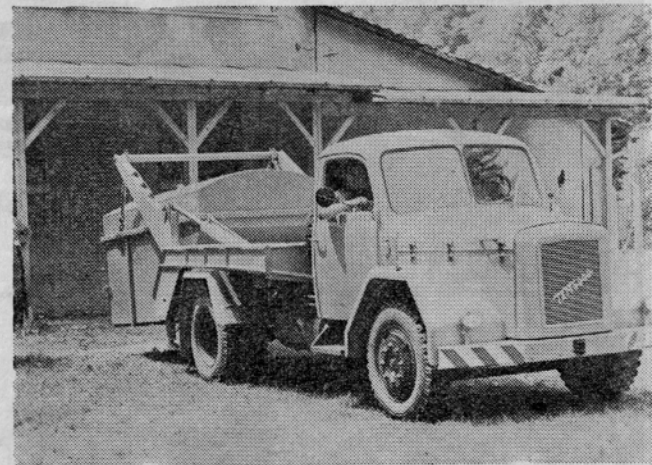
ALI STE VEDELI?

— Z navadnim svinčnikom je mogoče napisati 45.000 besed.

— Kocine posebno močne brade utegujejo biti tako trde kot bakrena žica istega premera.

— Zemljo stresse povprečno vsak dan 30 potresov, večina pa je tako šibkih, da jih registrirajo samo seizmografi.

Nič več smeti!

Ze nekaj časa ni več po tovarni starih smetnjakov, kj so se hitro napolnili in so potem odpadki ležali ob njih. Zamenjali so jih sodobnejši, veliki smetnjaki in ko se t napolnejo, jih odpelje tovornjak komunalnega podjetja, pripelje pa prazne Praktično, pa še lepše za izgled okolja!

Mladi z novim vodstvom

V sredo, 30. maja 1973, je bila v sejni dvorani razširjena seja mladinskega aktiva BPT. Namen seje je bil, da se oblikuje nov mladinski odbor, ki bo resno poprijel za delo ZMS v okviru podjetja.

Ob navzočnosti povabljenih — glavnega direktorja Janka Lončarja, predsednika DS Marjana Pernuša, predsednika sindikata Danila Robleka in sekretarja ZK Viktorja Švaba — ter petnajstih mladincev naše delovne skupnosti, smo izvolili novo predsedstvo, ki ga sestavlja 9 mladink in mladincev:

Srečo Stritih — predsednik, **Janez Meglič** — sekretar, **Lidija Fornazarič** — blagaj., **Toni Zupančič** — zapisnikar ter člani **Franc Gaberc**, **Drago Vinter**, **Janez Mali**, **Ljuba Šušteršič** in **Ivanka Mauko**.

Nadzorni odbor pa sestavljajo trije člani: **Franci Rutar**, **Stane Roblek**, **Mija Golmajer**.

V okviru MA smo ustanovili tri komisije:

- komisijo za šport in rekreacijo,
- komisijo za družbeno-ekonomske odnose in
- komisijo za kulturo.

Z izvolitvijo novega vodstva MA v podjetju se postavlja vprašanje, kje bi lahko pričeli z delom, da bi pritegnili čimveč mladih. Zavedamo se, da bo moral ta ozki krog mladincev čimbolj delovati in s tem dati spodbudo drugim, da se vključijo v delo našega aktiva.

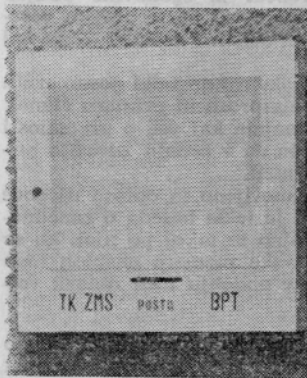
V najkrajšem možnem času bomo organizirali v podjetju seminar za mlade o TOZD, da bi se seznanili, kaj je v našem podjetju že storjenega na tem področju in kaj bo še treba storiti. Dolžnost vseh mladih je, da se v to vključijo.

V soboto, 30. junija, pa bi se kot za nekakšen uvod v medsebojno spoznavanje odpravili na ekskurzijo v »Novoteks«, novomeško tekstilno tovarno.

Mladinski aktiv je dal izdelati oglasno vitrino, ki je

dosedaj nismo imeli posebj — in že visi na steni pred menzo. V njej bo lahko prav vsak prebral sklepe sestankov MA ter se informiral s poročili ter vestmi o našem delu.

Lidija Fornazarič

Z novo oglasno vitrino želi MA BPT izboljšati obveščeno kolektiva o svojem delu, pa tudi pritegniti vse mlade k aktivnemu sodelovanju.

Lep jubilej tekstilcev

Osmega junija je v Mariboru proslavljala svojo dvajseto obletnico obstoja Zveza inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije. Jubilejne skupščine se je udeležilo tudi 7 članov našega društva.

Uvodne besede, oris dosežanega dela in smernice za nadaljnje delo je podal dosedanji predsednik ZITTS Tone Tadel. Kot eno glavnih nalog članov ZITTS je označil večjo politično in tudi

tehnično angažiranost, ne samo v organih samoupravljanja v matičnih podjetjih, pač pa tudi v raznih odborih in komisijah na republiški ravni.

V zelo razgibani in plodni diskusiji so bile med drugim podane smernice razvoja tekstilne industrije, kakor tudi njeno sedanje stanje. Precej diskusije je bilo okrog kadrovske strukture v tekstilni industriji ter možnosti iz-

boljšave le-te, z večjo povezanostjo industrije in šolstva.

Predstavniki tekstilnih šol so zelo izčrpno poročali o težavah, tako na srednjih šolah kot na fakulteti, ki nastajajo pretežno zaradi nezainteresiranosti za ta poklic, kot tudi zaradi neodgovornosti strokovnega kadra na šolah.

Ob svoji 20-letnici je ZITTS za požrtvovalno delo v Zvezi ter za pomoč Zvezl in društvom imenovala več zaslužnih in častnih članov Zveze. Tako je iz našega podjetja postal zaslužni član pokojni dipl. ing. Lado Halužan, za častnega člana Zveze pa je bil imenovan tov. Janko Lončar. Na skupščini je bil izvoljen tudi nov republiški odbor ter nov predsednik ZITTS ing. Skrbinjek iz DITT Maribor. Proslava obletnice se je nadaljevala s sprejemom častnih in zaslužnih članov ter članov republiškega odbora pri predsedniku skupščine občine Maribor, nakar je bil slavnostni koncert pevskega zbora KUD Slava Klavara, za zaključek proslave pa še družabni večer tekstilcev.

V. SVAB

Iz dela naše osnovne organizacije ZKS

Na zadnjih sestankih oddelkov, ki so se vršili v mesecu maju, je članstvo obravnavalo problematiko 5. redne seje občinske konference ZK Tržič. Med drugim je bila podana ocena politične situacije v Tržiču po pismu tovariša TITA in Izvršnega biroja ZKJ. Članstvo je bilo tudi seznanjeno z ugotovitvami in stališčem senata o pritožbi tovariša Gorjanca in spremembi v občinskem komiteju. Nadalje smo govorili o delu in sodelovanju z mladino ter o področju družbeno-političnega izobraževanja. Članstvo je bilo seznanjeno s STALIŠČI medobčinskega sveta ZKS za Gorenjsko o dejavnosti organizacij ZKS po pismu in 29. seji CK ZKS.

Posredovana so bila tudi mnenja komisije CK ZKS za samoupravljanje v združenem delu — po vprašanjih delavske kontrole — ki bo predmet obravnave prihodnje občinske konference ZKS. Obdelano je bilo poročilo o izstopu članstva iz ZKS za obdobje od leta 1965 do marca 1973.

Med drugim je tekla beseda o kadrovanju in kadrovski politiki, tako v podjetju kot tudi organizaciji sami. Skupno si moramo prizadevati, da bomo naše vrste okrepili z novosprejetimi člani iz vrst članov našega delovnega kolektiva.

V tem obdobju sta bila v organizacijo sprejeta dva nova člana. Obema iskreno čestitamo! En član ZK pa se je vrnil iz JLA.

V. SVAB

»Da« za šole in vrtce!

Referendum za podaljšanje samoprispevka za šole in vrtce, ki se je vršil v nedeljo, 17. junija 1973, v tržički občini, JE USPEL.

Obisk na vseh voliščih je bil že v jutranjih urah precejšen — na to so prav gotovo vplivale tudi dobro pripravljene propagandne akcije pred samim referendumom.

Skupno se ga je udeležilo 88 odstotkov volilcev in za triletni samoprispevek jih je glasovalo kar 74 odstotkov. S tem smo dokazali, kako skrbimo za mlajše rodove in da se zavedamo, da so jim potrebni boljši pogoji pri varstvu in vzgoji.

S. Saje

Osebni dohodki 1972 - 1973

V zadnjem času so se osebni dohodki v BPT stalno poviševali; če primerjamo izplačane osebne dohodke v maju 1972 z izplačanimi osebnimi dohodki v maju 1973, beležimo, da so se le-tj povišali za 33%. Meseca maja 1972 so znašali povprečni mesečni osebni dohodki z vsemi dodatki 1504 din, meseca maja 1973 pa že 1996 dinarjev. Maja 1972 je bil za normalni delovni uspeh izplačan najnižji OD v višini 976 din, meseca maja 1973 pa 1276 din. Maja 1972 je bil izplačan najvišji OD v višini 5173 din, letos maja pa 6000 din. Iz teh podatkov je razvidno, da se je razpon med najnižjim in najvišjim OD zmanjšal od razmerja 1:5,26 v maju 1972, na razmerje 1:4,70 v maju 1973.

Posredujemo vam povprečni, najvišji in najnižji izplačani OD delavcev nekaterih delovnih mest v maju 1973. V tem izplačilu so upoštevani vsi dodatki, razen izplačila nadur in honorarjev.

Delovno mesto	popreč. OD	najvišji OD	najnižji OD
Glavni direktor	6000	—	—
Člani kolegija	5238	5569	4800
Vodja priprave dela	4924	—	—
Obratovodje DE	4412	4513	4329
Vodja nabave	4051	—	—
Vodje delavnic	2852	3258	2514
Mojstri predilnice	2820	3151	2556
Mojstri tkalnice	2790	3050	2527
Mojstri oplemenitilnice	2727	2963	2554
Mojstri konfekcije	2471	2480	2459
Vzdrž. str. in opr. I.	2340	2405	2276
Vodje obratnih pisarn	2200	2263	2133
Finančni knjigovodja	2119	2135	2104
Transportni delavci	2043	2104	1988
Obračunovalke OD II.	1971	2076	1926
Tkalke	1799	2027	1521
Predice	1721	1975	1506
Šivalke	1586	1877	1280
Zlagalke komadov	1522	1629	1462
Natikalci votka	1495	1736	1301
Podvijalke	1475	1574	1365
Snažilke	1396	1431	1361

Opombe: 1. Razlike med najvišjim in najnižjim OD istega delovnega mesta nastanejo predvsem zaradi različnega prekoračevanja norm, vezav, nočnega dela in dodatka za stalnost.

2. Delavcev, ki niso opravili vseh ur v mesecu, nismo upoštevali.

3. Tudi delavcev, ki še niso prejeli 100% OD novega delovnega mesta, nismo upoštevali.

Ze prav, da je bilo pred referendumom povsod videti plakate, ki so spodbujali občane, da so se odločili za podaljšanje samoprispevka... Toda, ali je bilo potrebno takole oblepiti vso vratarnico in ograjo?... Seveda, ko pa spodnja vratarnica nima oglasne table!

BPT - včeraj, danes, jutri

Dragi bralci! Upamo, da je ta članek o našem podjetju, ki ga objavljamo v nadaljevanjih, pritegnil vsaj pozornost večine, nekateri od vas pa ste ga tudi prebrali. Verjetno je zanimivejši predvsem za mlajše delavce, ki poznajo samo nekaj drobcev iz zgodovine podjetja, ali pa še te niso slišali. Prepričani smo, da ga bodo s prav takim, ali pa še večjim veseljem prebrali delavci, ki so del te zgodovine tvorili sami, s svojim delom v tovarni — pa naj bodo to tisti, ki še danes delajo, ali pa naši upokojenci.

No, nadaljevanja so res zasnovana tako, da so v njih povezani le okvirni dogodki posameznih obdobij. Več nam ne dovoljuje prostor, pa tudi bojazen, da bi v nasprotnem primeru članek izgubil na privlačnosti in zanimivosti. Zato vsem tistim, ki jih zanima kaj več o preteklosti podjetja, priporočamo, da si poiščejo Mohoričovo knjigo o BPT in da v branju združijo prijetno s koristnim! (Nekaj knjig je na razpolago tudi v naši knjižnici).

Prvič smo govorili o obdobju od leta 1885, ko je bilo podjetje ustanovljeno in opisali njegove prve korake ter težave tja do konca 19. stoletja. V prejšnji številki je tekla beseda o značilnostih položaja predilnice v začetku 20. stoletja, med 1. svetovno vojno in takoj po njej, ko se je finančno stanje tovarne nekoliko izboljšalo, a mezdne in delavske razmere nasploh niso bile urejene. Danes nadaljujemo z opisom razvoja naše tovarne v obdobju med obema vojnama.

(III. nadaljevanje)

PRVA POVOJNA LETA

V prvih povojnih letih do stabilizacije dinarske valute je predilniška družba presojala položaj v Jugoslaviji s precejšnjo dozo nezaupanja in rezerve. Skušala se je na vse mogoče načine zavarovati pred posledicami inflacije in je sklepala med drugim zavarovalne pogodbe pretežno pri tujih zavarovalnih družbah s klavzulo zlate valute. Razvoj političnih razmer in položaj družbe v Jugoslaviji je kazal, da bi bilo koristno, da družba na zunanji prikaže na eni strani čim večjo udeležbo angleškega kapitala v podjetju, na drugi pa, da bi bilo priporočljivo, izkazati tudi jugoslovansko udeležbo. Sklenili so, da Leo Gassner pridobi jugoslovansko državljanstvo in to se je tudi zgodilo. Odslej je družba izkazovala finančno skoraj 17 % udeležbo jugoslovanskega kapitala, ki je dejansko ni bilo.

POSEST PREDILNIŠKE DRUŽBE SE VEČA

Obseg zemljišča posesti in število poslopij, ki so leto za letom prehajala v last predilnice, je vidno naraščalo. Predilnica je izrabila ugodne priložnostne nakupe poslopij v Trzinu in v Bistrici, ki jih je nato preurejala v stanovanjske objekte za svoje delavce. Poleg tega je tudi sama zgradila delavsko kolonijo v Preski in urenila dva dekliška doma. Ponudb za nakup ni manjkalo, posebno po stabilizaciji razmer leta 1926 in med splošno gospodarsko krizo. Predilniška posest se je tako v svojem skupnem obsegu razširila in pravcato veleposestvo, ki je imelo svoje gozdove, žage, ekonomijo, vse vrste mehaničnih delavnic, konsum, skupne domove in vozni park. Zemljiška posest se je razprostirala kar v petih katastrskih občinah: k. o. Trzin, k. o. Bistrica, k. o. Križ, k. o. Brezje in k. o. Sv. Ana.

GOSPODARSKI POLOŽAJ OB KONCU DVAJSETIH LET JE BIL UGODEN

Po stabilizaciji dinarja se je morala vsa proizvodnja podjetja prilagoditi novi rav-

ni cen. Povečana kupna moč je ustvarila ugodno gospodarsko stanje, ki se je razvijalo od leta 1926 do konca leta 1929. Mezde niso bile slabe in treba je upoštevati še brezplačno stanovanje, ki so ga imeli delavci v stanovanjskih hišah predilniške družbe ter poceni preskrbo delavk v dekliških domovih. Tovarniški konsum je omogočal tudi cenejšo nabavo osnovnih živil. Delavstvo je imelo v svojem podpornem društvu socialno oporo, da bo po končani, službeni dobi prejemale iz društvenih skladov ustrezno podporo (to je bilo v času, predno je bilo vpeljana splošno zavarovanje za starost in onemoglost). Vse to je pripomoglo k temu, da v prvem desetletju po vojni med tovarniškimi delavci v Trzinu ni bilo večjih mezdnih gibanj. Socialna raven Trziča je bila v primerjavi z delavstvom v po vojni ustanovljenih tekstilnih industrijah sorazmerno ugodnejša.

GOSPODARSKA KRIZA ZAJAME TUDI PREDILNICO

Leta 1930 je predilnica predelala rekordno množino bombaža (11.479 bal). Ker pa so se na bombažnem trgu v Ameriki že videli znaki hude splošne gospodarske krize, je predilnica zmanjšala nakupe bombaža. V Ameriki je potrošnja padala in s tem nazadovala tudi proizvodnja, pri nas pa še ni bilo čutiti padca cen in prodaje. Toda predznaki krize v tem letu so narokovali predilnici budno opreznost.

Kupna moč podeželskega prebivalstva je začela tudi doma pojemati že leta 1931 zaradi padca cen poljedelskim proizvodom.

Glavni odjemalec bombažnih izdelkov je bilo namreč kmečko prebivalstvo, ki ga je kriza tako osiromašila, da je moralo nakupe omejiti samo na najmanjšo potrebo za perilo in obleko. Pri nakupih je iskalo le najcenejše blago in zaradi tega je nastal zastoj pri prodaji dražjih in boljših vrst.

Tovarna se je morala zato preusmeriti na izdelavo pre-

težno cenejšega blaga. Kljub temu je bil celotni promet leta 1933 večji kot prejšnje leto, ker so prodali več surovih izdelkov, preje v zavrtih in beljenega blaga.

Močno konkurencijo je predilnica občutila s strani malih tkalcev in manipulantov, ki so delali z minimalno režijo.

Naši obrati so bili opremljeni z novimi stroji večje zmogljivosti, toda bilo je vprašanje, ali bi bilo v dobi krize sploh mogoče prodati 20–30 % večje količine. Med krizo so prodajali samo proti plačilu v gotovini brez vsakih odbitkov.

NAVIDEZNO IZBOLJŠANJE

Kritično dobo je tovarna s svojo prožno in spretno organizacijo direktne prodaje in redukcije kreditov zelo ugodno prestala. Da ne bi morali reducirati delavstvo, so zmanjšali delovni čas, toda s tem se je občutno zmanjšal tudi zaslužek in poslabšal gmotni položaj delavstva.

Gospodarski zastoj je trajal tri leta in je jel popuščati šele konec leta 1934. Ob splošnem izboljšanju gospodarskega položaja v letu 1935 pa je močno narasla tudi prodaja naših izdelkov in to leto je Trzin dosegel vodilno vlogo pri prodaji sukanne preje. Ob povečani proizvodnji pa so se delovni pogoji bistveno spremenili.

LETA 1936 IZBRUHNE STAVKA

Zaradi novih delovnih pogojev je tudi delavstvo postavilo svoje zahteve. Jeseni 1935. leta so delavske organizacije predložile vodstvu predilnice osnutek kolektivne pogodbe s podrobno izdelano tarife mezd, premij in dodatkov za vse vrste delovnih mest. Razprave o teh osnutkih so se razbile. Delavci so grozili s stavko, vendar to pot do nje ni prišlo.

Da bi osvetlili borbo tekstilnega delavstva v tem času nasploh, moramo povedati, da je Trzin spadal med obrate, v katerih je bila mezdna raven nadpovprečna. Toda lastniki so se vseeno upirali kolektivni pogodbi, ki bi ure-

(Nadaljevanje na strani 5)

Med stavko leta 1936 so si delavci kratili čas s petjem in igranjem

Mladinski seminar v Bohinju

Seminar je bil 26. in 27. maja 1973 in je bil namenjen aktivom ZMS v delovnih organizacijah.

Po uvodnih besedah predsednika OK ZMS Trzin, tov. Jožeta Klofutarja, smo prešli na izvedbo predavanj.

Tovariš Janez Bedina — pomočnik direktorja v »PEKU« — nam je predaval o dohodku in delitvi dohodka. Po predavanju smo lahko vprašali, kar je bilo nejasnega in na vsa vprašanja je rad odgovoril.

Predavali so še tovariš Ivko Bergant, ki je govoril o samoupravljanju v delovni organizaciji, tovariš Janez Ivnik o kadrovske politiki, Milan Ogris in Viktor Kralj sta govorila o referendumu za podaljšanje samoprispevka za gradnjo šol in na koncu je tovariš Miloš Savič predaval o temi »Splošni ljudski odpor v gospodarskih organizacijah«.

Po predavanjih nam je tov. Jože Klofutar podal pregled dosedanjega dela in dogovor za prihodnje delovanje.

Naloga za v bodoče so sledeče: usposabljanje mladih v podjetju — seminarji in obiski vseh mladinskih aktivov.

Vsak aktiv mora sporočiti, kdaj naj bi ta obisk bil in na tem obisku morajo prisostvovati predsednika DS in sindikata ter glavni direktor. Pri tem obisku se mora po-

dati poročilo o dejavnosti MA.

Potrebno je izvajati naloge iz 1. seminarja, kar jih še ni izpolnjenih.

Tretji seminar bo predvidoma v mesecu septembru ali oktobru, temu primeren pa bo tudi rok za poročilo o dejavnosti MA v delovnih organizacijah.

Za brigado »Kozjansko 73« je treba poslati iz našega aktiva 2 člana.

Da pa ne bi bilo več toliko seminarjev, bi se bilo mogoče poslužiti še drugih načinov izobraževanja mladih. Tako bi v mesecu septembru OK ZMS Trzin organiziral v Trzinu TRIBUNO, na kateri bi nam mogoče lahko predaval tov. Ribičič — predsednik republiške konference SZDL. Vprašanje je le, kakšen bi bil odziv mladih.

Dolžnost vseh MA pa je, da se udeležijo:

— 5. zbornice gorenjskih aktivistov s čimvečjo udeležbo, — propagande za referendum o podaljšanju samoprispevka za gradnjo šol in vrtcev,

— udeležbe pri pohodu, ki ga bo organiziral s pomočjo tabornikov MA PEKO.

Na seminarju v Bohinju je bilo iz MA BPT 10 udeležencev, od tega 3 mladinke in 7 mladincev.

Franc Rupar
Konfekcija

Udeleženci seminarja v konferenčni dvorani mladinskega doma v Bohinju

BPT- včeraj, danes, jutri

(Nadaljevanje s strani 4)

dila delovne odnošaje, ker ni so hoteli biti pravno vezani. Mnoga podjetja so se izgovarjala, da bi bilo treba urediti delovne odnose za vse obrate v banovini, ali celo v vsej državi, na enotni osnovi. Vzrok za velike neenotnosti mezd in delovnih pogojev pa je bilo konkurenčno trenje med podjetji. Borba tekstilnega delavstva v jeseni leta 1936 je bila ena največjih sindikalnih borb v zgodovini slovenskega delavstva — tako po številu sodelujočih, kakor tudi po oblikah same borbe. Posebnost tega gibanja pa je bila, da je delavstvo uporabilo nove načine sindikalne borbe. Delavci so namreč zasedali tovarne, kakor je to prej uspešno uporabljalo francosko delavstvo. 20. avgusta 1931 je izbruhnila stavka v Jugočeški in Jugobruni, dan kasneje pa se je na zahtevo udarnih kolon ustavilo delo v mnogih tekstilnih podjetjih po Sloveniji.

Pri nas je stavka izbruhnila šele 26. avgusta in je trajala do 11. septembra, ko so stavkajoči v sprevodu prostovoljno izpraznili vse tovarniške prostore. Vdvostvo predilnice je že na začetku

jasno videlo, da ne gre za mezdana vprašanja, marveč da ima stavka razredno-politično obelježje. Moralna plat in politični pomen stavke je bil za delavstvo ta, da solidarizira s kranjskim delavstvom in ga podpre v njegovi borbi.

Tržiška stavka ni dosegla podpisa pogodbe, temveč je ostalo delavstvo še nadaljnjih 14 dni po odredbi bana Natlačena brez dela in zaslužka. Lastniki podjetja so ves čas gibanja ostali trmoglavni in nedostopni. Izstopili so iz zveze delodajalcev, niso sodelovali več pri razpravah o kolektivni pogodbi in odgovorili so se delavstvu. Kljub vsemu je bila zahtevana kolektivna pogodba podpisana 23. septembra. To je pomenilo za tekstilno delavstvo kot celoto veliko politično in moralno zmago. Predvsem so tako pogodbeno-pravno fiksirali svoje priborjene pravice in nastopili kot celota v zaščito teh pravic. To samo po sebi je bilo vredno žrtve, ki so jih pretrpeli.

Na splošno vzeto, podjetja niso smela več plačevati nižjih mezd, kakor so bile določene. Določen je bil enoten okvir za ureditev delovnih običajev.

NASTOPI DOBA DIRIGIRANEGA GOSPODARSTVA

Od leta 1936 se je Nemčija intenzivno pripravljala na oborožen spopad in sprožila pospešeno ogoroženje pri zanočnih in vzhodnih silah. Jugoslavija je računala, da bo lahko ostala v tem spopadu nevirajna, pa so jo ukrepi sosednih držav prisilili k vedno pogostejšim intervencijam v gospodarstvu.

V vseh panogah industrijske predelave so omejili prost promet in prosto razpolaganje s surovinami in izdelki, ter skušali z dirigiranjem proizvodnje in potrošnje doseči skladnost, pa tudi enakomernjšo preskrbo države in prebivalstva. To se je zlasti čutilo v tekstilni stroki.

Predilnica je imela v tej dobi precejšnjo konkurenco v ostalih tekstilnih podjetjih ki jih ni bilo malo. Največje težave pa so bile z nakupom in dobavo bombaža, še posebno, ko se je začela takoj ob pričetku vojne na evropskem kontinentu, angleška blokada pomorskega prometa. Po vrhu vsega je ministristvo trgovine in industrije odredilo še kontrolo trgovine in industrije, kontrolo cen predilniških proizvodov, saj je občutna množitev denarja v obtoku pospeševala naraščanje cen. Zaradi rastoče dragine je delavstvo zahtevalo zvišanje mezd, ki ga je industrija odklanjala. Da bi preprečili mezdana gibanja, je vlada zahtevala obvezno ustanovitev potrošniških skupnosti pri industrijskih podjetjih. Vprašanje je postalo pereče tudi za BPT, ko je bila leta 1940 objavljena uvedba o enomesečni rezervni hran. za podjetja, ki zaposlujejo dnevno več kot tisoč delavcev. Potrošniška skupnost je omejila svoje delovanje le na skupne nabave moke in sladkorja. Konec tega leta so ustanovili tudi občinske prehranjevalne odbore, ki bi skrbeli za evidenco zalog, kontrolo cen in preskrbovanje revnih ljudi.

Namesto svobodne preskrbe je vedno bolj izrazito gradila svoje omrežje kontrolirana porazdelitev zalog in omejevanja potrošnje. Vse to pa so bili že znaki bližajoče se vojne vihre...

Danes smo torej govorili samo o obdobju med dvema vojnama, ker je bilo v njem toliko pomembnih dogodkov, da je že tako, čeprav nehote, to nadaljevanje malo daljše. Prihodnjic pa boste lahko brali o predilnici med vojno in obnovi ter razvoju podjetja do uvedbe samoupravljanja. Upamo, da se strinjate, da bi odslej — zaradi pomembnosti in obsega podatkov — zajeli v enem nadaljevanju krajše časovno obdobje.

Za vaša mnenja, predloge in pripombe se vnaprej zahvaljujemo — oddaste pa jih lahko v nabiralnik uredništva!

Stojan Saje

Vse za rekreacijo

Z nabavo novega avtobusa s 47 sedeži se nam nudi veliko boljša možnost za izvedbo izletov vseh naših sindikalnih podružnic v enotah. Tovarniški odbor sindikata je pisмено zaprosil odbor za gospodarske zadeve za odobritev, da bi avtobus lahko koristili za izlete vseh članov našega kolektiva. Izdelan je bil sledeč plan izletov in posredovan odboru:

Predilnica	3 voznje
Tkalnica	3 voznje
Oplemenitilnica	1 voznjo
Konfekcija	1 voznjo
Sivalnica Hrib	1 voznjo
Zunanji obrati	1 voznjo
Uprava	1 voznjo
DITTS	1 voznjo
Sekoja mojstrov	1 voznjo
Industrijsko gasilsko društvo	1 voznjo
Mladina	1 voznjo
Odbori in plenum	1 voznjo

Skupno

16 voženj

Naš avtobus na Trojanah — posnetek je s sindikalnega izleta uprave (v ospredju stoji tovariš Danilo Roblek, predsednik sindikalne organizacije BPT).

Poleg predloženega plana smo zaprosili, da bi za uporabo avtobusa plačali samo gorivo in mazivo ter šoferja. Naš predlog je bil, da se šoferja plača 200 din in da naj ne bi bil izlet daljši — v obe smeri — od 300 km. Ravno tako smo predlagali, da ne bi bili izleti daljši kot 16 ur. Za prekoračenje teh ur naj bi dotična sindikalna podružnica, ki priredi izlet ali drugi koristniki, plačali šoferju nadure. Vse te predloge je gospodarski odbor sprejel, za kar se mu v imenu celotne sindikalne podružnice najlepše zahvaljujemo.

Vsem članom želimo na teh izletih obilo zabave in veselja, obenem pa apeliramo, da ne bi nekateri posamezniki delali škode v avtobusu. Zavedati se moramo, da je last vseh nas in da bomo z lepim vedenjem ter čutom za red — koristili sami sebi. Tako bomo lahko ta avtobus veliko dalj časa koristili.

Predsednik sindikata, Danilo Roblek

V. srečanje aktivistov in borcev NOV Gorenjske

Večmesečno delo pripravljalnega odbora za srečanje gorenjskih aktivistov in borcev, ki je bilo v nedeljo, 3. junija, na prireditvenem prostoru za motokros v Podlublju, je obrnilo dober uspeh. Ze v ranih jutranjih urah smo lahko videli kolone avtobusov, osebnih avtomobilov, motoristov, kolesarjev in tudi pešcev, ki so se pomikale proti zbirališču, kjer je bilo že zjutraj vse živo. Marsikdo si je zaželel, da bi bil kar najbliže slavnostni tribuni. Nič manj gneče pa ni bilo tam, kjer so marljivi gostinci in trgovci pripravili tržiške bržole, kranjske klabase in še celo vrsto drugih specialitet. Torej, zadovoljstvo na višini že ob prihodu!

Točno ob 10. uri so fanfare naznanile začetek proslave. Izredno lepo urejena tribuna, ki je simbolizirala tri pomembna obdobja — kmečke upore, narodnoosvobodilno borbo, obnovo in socialistično izgradnjo domovine — pa je dobila še lepši, slavnosten izgled, ko je velika skupina mladih pevcev iz tržiških osnovnih šol napolnila celotni prostor. Pred tribuno pa je bilo nad 200 praporščakov.

V uvodnih besedah je predsednik občinske konference SZDL Milan Ogris pozdravil številne goste — med njimi predsednika CK ZKS Slovenije

je Franca Popita, člana ZKJ Borisa Ziherla, Franca Kimovca-Zigo, predstavnik ZB NOV Slovenije, delegacijo sosednje Koroške, še posebno pa delegacijo mesta Valjevo iz SR Srbije. Predlagana delegacija je položila venec pri spomeniku žrtvam fašizma na Ljubljenu.

Podpredsednik republiškega odbora Zveze združenj borcev NOV Slovenije Adolf Arigler, je v slavnostnem govoru orisal borbeno pot partizanskih enot na Gorenjskem in organizirano delo številnih aktivistov, borcev, žena in mladine, v boju proti fašizmu.

Spregovoril je tudi o žrtvah za priborjeno svobodo in mirno življenje sedanjih in bodočih rodov.

Več tisoč udeležencev je z aplavzom odobravalo govornikove besede. Na slavnostni tribuni smo nato občudovali nastopajoče združene pevske zборе učencev osnovnih šol, člani dramske sekcije DPD »Svoboda«, glasbenike, oktet s citrami, skupino članic TVD »Partizan« Tržič, ki so pripravili in izvedli nepozaben kulturni program.

Pred zaključkom slavnostnega dela pa je Milan Ogris izročil prapor aktivistov in borcev predsednici OK SZDL Jesenic, kjer bo proslava prihodnje leto.

I. V.

Obisk tekstilcev pri čevljarjih

Društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije BPT je, dne 29. maja, organiziralo ekskurzijo v tovarno obutve PEKO, ki letos praznuje 70-letnico obstoja. Udeležba je bila precejšnja, saj je bilo na obisku pni sosedih okrog 40 članov.

Ogledali smo si celoten tehnološki postopek izdelovanja obutve, vključno z gumarno, plastiko in modelirnico. Kljub temu, da smo tekstilci, je bila ekskurzija za nas zelo zanimiva, saj smo poleg samega tehnološkega postopka lahko tudi delno primerjali delovne pogoje in organizacijo dela PEKA in BPT.

Obvestilo

Planinsko društvo Križe obvešča vse ljubitelje izletov v planine, da je koča na Kriški gori stalno odprta od 17. junija do 15. septembra 1973. Koristite napotnice, ki so vam na voljo v podjetju! Za obisk v tej lepi postojanki se priporoča PD Križe.

Oskrbnik Peter Zaplotnik

Deset let naše konfekcije

(Nadaljevanje s strani 1)

Iz navedenega je lahko kaj hitro ugotoviti, da je bila prvotna zamisel organiziranja obrata konfekcije upravičena in vsestransko utemeljena. Prvotni namen ustanavljanja našega obrata je imel predvsem tri osnovna načela, in sicer:

1. Predelava domačega beljenega blaga, ki je namenjeno predvsem za izdelavo posteljnega perila,

2. Predelava metrskih ostankov, ki pridejo od izrezovanja blaga, katero je bilo namenjeno za metrsko prodajo,

3. Zaposlitev ženske delovne sile iz ostalih dveh osnovnih obratov, ki zaradi izčrpanosti (prah, ropot in nočno delo) tam ne morejo dosegati zadovoljivih uspehov.

Za šivalnimi stroji pa bi jim skušali olajšati oziroma omogočiti še vedno aktivno delo v sklopu podjetja.

Vsa tri osnovna načela, oziroma zamisli smo poskušali uveljaviti skozi vsa ta leta razvoja, kakor tudi do danes, saj se zavedamo, da je v določenih momentih delo v konfekciji resnično

čanje same proizvodnje, število strojnega parka in poraba osnovnega ter pomožnega materiala.

Najprej bi si ogledali kako je bilo z rastjo proizvodnje v posameznih letih. Prvo leto dela je bilo v znamenju pričakovanja in obenem tudi ugotavljanja od strani komerciale, kako se bo sploh naša konfekcija plasirala na trgu.

Zanimalo nas je, kako jo bo trg sprejel in na katere artikle posteljnega perila naj bi dali večji poudarek. Jasno je, da smo prvo leto izdelovali predvsem artikla, ki so potrebovali veliko vložnega dela in da je bilo veliko raznoraznih ročnih del. Zato se je izdelalo v prvem letu 370.134 kosov, za kar smo porabili 272.436 tekočih metrov oziroma 347.388 m². Ob koncu leta je bilo 120.897 m blaga v manipulaciji. Število porabljenih metrov domačega blaga in število gotovih konfekcijskih kosov iz tega blaga je naraščalo iz leta v leto.

Kot prelomnico si bomo vzeli ponovno leti 1968 in 1971 ter končno 1972, za katero lahko rečemo, da je doseglo zaenkrat tudi svoj višek.

novi obrat na Dolenjskem — šivalnica Hrib. In končno si oglejmo te podatke še za leto 1972, ki so naslednji: izdelali smo 2.709.441 kosov in za to porabili 4.550.083 tekočih metrov, in porabili 349.197 proizvodnih enot. Na koncu leta pa smo imeli 883.186 metrov blaga v manipulaciji. Za letošnje leto pa se predvideva, da se bo poraba beljenega blaga tudi povečala, in sicer na 5.295.165 tekočih metrov. Na porast števil izdelanih kosov konfekcijskih izdelkov pa je vplival tudi način izdelave in vsakoletno doseganje produktivnosti vsakega posameznika. S priučitvijo se je vsaka delavka potrudila, da čim hitreje in po možnosti tudi čim boljše izdelava posamezne artikla. In končno je vplivala tudi zamenjava in izpopolnitev strojnega parka za posamezne operacije in faze. Omenil sem, da smo v začetku delali artikla, s katerimi je bilo zajetega veliko ročnega dela, kar pa smo iz leta v leto odpravljali predvsem z zamenjavo novih artiklov, ki ne potrebujejo veliko števil operacij (za ilustracijo naj povem, da je pri izdelavi kapne ali blazine »Mara z zobmi« bilo potrebno 14 operacij).

Z razvojem konfekcije, pa je bilo potrebno večati obstoječe prostore in spreminjati samo tehnologijo in strojni park. Kolikor smo hoteli zadostiti potrebam in željam komerciale, ki je po prebitju ledu — trg je že počasi osvaja naše izdelke — vedno bolj pritiskala na povečevanje konfekcijskih izdelkov, pa smo se morali širiti v samem prostoru. Začetni prostor obrata je zajemal stari del skladišča gotovih izdelkov, in sicer so bili v tem prostoru vsi osnovni oddelki: krojilnica, šivalnica, likanje in pakiranje, kakor tudi obratna pisarna. Z nabavo novega krojilno-polagalnega stroja smo dobili vmesni prostor med pregledovalnico blaga in konfekcijo. Zaloga blaga za izdelavo se je večala, ravno tako tudi potreba po izkrojeni oz. že izdelani robi, zato smo morali v letu 1970 uporabiti bivši prostor skladišča surovega blaga za skladiščenje blaga, katero se bo predelovalo v konfekciji.

Še v istem letu se je pričela nadaljnja priprava razširitve oddelka pakirnice, saj smo si že nabavili likalno stiskalnice, s katero smo hoteli še bolj olepšati izgled konfekcijskih izdelkov. V februarju 1971 smo za ta namen preuredili bivše prostore pregledovalnice, katera se je preselila v sam obrat tkalnice. Istočasno smo si uredili tudi obratne pisarne, saj so bile nekaj časa zaradi pomanjkanja prostora premeščene v novi del oplenitilnice. Razširitve pa še vedno ni bila končana.

Pomanjkanje delovne sile, ki se je z razširitvijo obrata postopoma začela pojavljati v vsej svoji pravi luči, nas je prisilila k razmišljanju in končno tudi v realizacijo razširitve našega obrata na teritorij ribniške občine, in sicer v predele našega podjetja.

zmogljivosti konfekcije v obstoječih prostorih (tu je mišljeno celotno nadstropje nad belilnico in prevzem) ni mogoče širiti več v nobeno smer. Ugotovilo se je, da je najprimernejši prostor centralno skladišče gotovih izdelkov. Pričeli so se pripravljati posamezni elaborati in prva faza te premetitve so bili obstoječi in novo nabavljeni vezilni avtomati.

Nakup novih vezilnih strojev, ki so popestrili naše iz-

Pri zlaganju in pregledovanju artiklov so potrebne urne roke

V oktobru 1971 smo začeli s poizkusno proizvodnjo dveh naših osnovnih artiklov (našivanje vezene in izrez), v letu 1972 — marca meseca — pa je prišlo do uradnega začetka obratovanja. Jasno je, da je med prvimi začetki prišlo do težav, da je bila potrebna preureditev zadruženega doma, da je bilo potrebno priučiti novo delovno silo, jo navaditi na tovarniško mišljenje, na delo in navade katere morajo obstajati v takem delokrogu in končno pripraviti povezavo med matičnim obratom. Zaradi lažjega dela smo v novi obrat investirali predvsem za nabavo novih hitrošivalnih strojev, saj je v tem obstajal način zaposlitve večjega števila delovne sile.

Poleg razširitve v šivalnici Hrib, pa smo v marcu 1972, tudi v matičnem obratu pripravili novo razširitve. Pričelo se je ugotavljati, da se v primeru novih povečan

delke, je povzročil nadaljnji premik, oziroma razširitev, in sicer v nove prostore. Tako smo prišli do današnje razporeditve.

Kakor sem že omenil, se v perspektivi pripravljata celotno sedanje skladišče za namene konfekcije, kjer naj bi dokončno obrat kot tak imel primerne prostore in pogoje za nemoteno obratovanje.

Poleg omenjenih razširitev in povečav pa smo pristopili tudi k povezavi s posameznimi obrtniki, kateri naj bi v še večji meri popestrili naš asortiment.

Trenutno nam v ta namen že pomagajo trije, in sicer nam robo samo izvezejo, vse ostale operacije pa delamo doma.

Na kratko bom skušal opisati tudi razvoj tehnologije in obenem tudi obnavljanje in zamenjavanje strojnega parka. Omenil sem, da se je pričelo z dvema hitrošivalnima strojema že v Križah.

(Nadaljevanje na strani 7)

Tudi v šivalnici ni delo tako lahko, saj so norme dokaj zahtevne, pri tem pa je treba paziti še na kvalitetno izdelavo

manj naporno — kar se tiče prahu, ropota in nočnega dela.

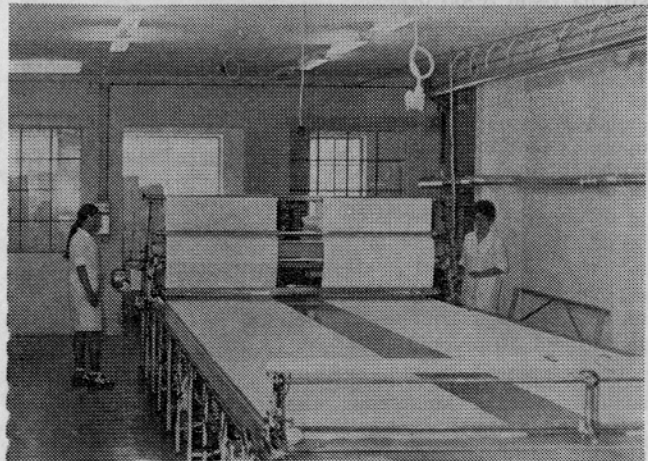
S prehodi na novo tehnologijo, predvsem pa na tempo v konfekciji — skušamo iti v korak s časi, ki se dosegajo v konfekciji širom Evrope — moramo stremeti tudi za tem, da zaposlujemo tako delovno silo, ki bo dosegala kar najboljše uspehe v posameznih fazah dela.

Iz tega sledi, da skušamo pri kadrovanju nove delovne sile za vsakega poiskati primerno delo, tako, da bo vsak, ob določenih obremenitvi, s svojimi fizičnimi in umskimi sposobnostmi kar največ dal od sebe.

Kakor je rastla potreba po povečanju delovne sile, v taki meri je rastlo tudi pove-

Če se povrnem nazaj, lahko dam za leto 1968 naslednje podatke: izdelanih je bilo 1.122.844 kosov posteljnega perila, za kar smo porabili 2.355.446 tekočih metrov beljenega blaga v različnih širinah in zato porabili 195.143 proizvodnih enot. Na koncu leta pa je že bilo prek 288.544 metrov blaga v manipulaciji. V letu 1971 pa se ti podatki ponovno bistveno spremenijo, saj smo izdelali že 1.685.948 kosov, za kar smo porabili 2.781.358 tekočih metrov in 243.725 proizvodnih enot.

Veliko se nam je povečala tudi številka, ki pove, koliko je bilo blaga v predelavi, in sicer se ta povzpne že na 502.244 m. Vzrok je delno tudi v tem, da je v letu 1971 pričel poskusno obratovati

Oddelk krojilnice v obratu konfekcije

Naš razgovor

Rade smo v konfekciji

Ko že praznujemo deseto obletnico obratovanja konfekcije, menim, da je prav, da smo tokrat obiskali jubilate — tiste delavce, ki so bili med prvimi v tem obratu — in se malo pogovorili z nekaterimi izmed njih. Povprašali smo jih, kdaj in kje so začele delati, kakšna je razlika med delom danes in nekoč, kaj menijo o odnosih med delavci, kako so zadovoljni z doseženimi uspehi in kaj si želijo v prihodnosti. Zmotili smo jih pri njihovem vsakdanjem delu, katerega imajo vedno na pretek, a vseeno so našli trenutek časa in nam z veseljem odgovorili na naša vprašanja. Pa prepustimo besedo kar njim samim!

Lojzka Slabe — vodja obratne pisarne konfekcije

Leta 1964 sem prišla v obratno pisarno oplemenitilnice, 48. in 49. leta pa sem delala v personalu. Potem sem za nekaj let odšla iz podjetja, po vrnitvi pa sem do 60. leta delala v izplačilni pisarni. Do premestitve v konfekcijo, ob začetku obratovanja, pa sem bila v tehničnem sektorju.

Kot vidite, je bila pot mojega delovanja v tovarni dokaj pestra in čeprav sem pridobila v teh letih mnoge izkušnje, ni bilo lahko začeti v konfekciji. Tu smo morali začeti pravzaprav vse znova — od formularjev, pa do vse ostale administracije. Poleg tega je bil še obračun osebnega dohodka in sprva sem bila za vse sama. No, po enem letu pa je prišla še ena

moja želja je, da bi se še v naprej dobro razumeli in da bi prodaja naših artiklov tekla brez zastojev.

Marija Kolenc — šivilja v konfekciji

V tovarno sem prišla leta 1951 in začela sem delati v

Deset let naše konfekcije

(Nadaljevanje s strani 6)

Ob ustanovitvi smo pričeli z različnimi stroji: hitrošivalnimi za našivanje vezanine in robljenje, cik-cak stroji za ravno šivanje in prišivanje čipke v izrezu, OW stroji, katere smo pripravili za izdelavo osnaburg krp, stroji za izdelavo gumbnice in prišivanje gumbov ter krožnim in vertikalnim krojilnim nožem. Zaradi težav, ki so izvirale pri sestavi večjih artiklov (prvotno smo izvajali to na hitrošivalki) smo pristopili k nabavi novih Mansew strojev, pri katerih je bil en šiv zamenjan z dvema, kar je dalo večjo trajnost in neprimerno manjše pokanje šivov v samih pralnih strojih.

Opuстили smo osnaburg krpe in pričeli z robljenjem plenice na Owerlok strojih. Z razvojem novih vezilnih avtomatov smo nabavili tri avtomate, katerih namen je bil, izdelava vezelih vzorcev na raznih mestih konfekcijskih izdelkov. Težave v krojilnici se je poskušalo delno ublažiti z nabavo novega krojilno-polagalnega stroja, pri katerem se je količina izkrojenih konfekcijskih izdelkov povečala za trikrat toliko, kolikor smo lahko dosegli z ročnim krojenjem. Vezeni artikli so bili vedno izredno iskani in da bi to vrzel odpravili, smo se povezali s tujimi izdelovalci teh avtomatov, ki naj bi nam dobavili posamezne garniture.

Pri nabavi avtomatov pa smo šli v izvedbo bordurnega vezanja, pri katerem smo upali na izreden odmev na trgu. Z nabavo VA pa smo v sami tehnologiji in strojnem parku dosegli raven tujih proizvajalcev tovrstnih izdelkov.

Da bi vezeni artikli, kakor tudi ostali, pri katerih je našita vezanine, dobili čimlepši izgled, smo pristopili k nabavi likalno-stiskalnega stroja. Z razširitvijo na šivalnico Hrib je bila potrebna hitra nabava hitrošivalnih strojev, kakor tudi strojev za sestavljanje. Vsi Mansew stroji so odšli v šivalnico Hrib, za matično šivalnico pa smo nabavili modernejšo in hitrejšo stroje.

Ker se v zadnjem času opaža potreba po novih jogi rjuhah z elastiko v kotih, smo

za ta artikel nabavili najnovejšo šivalno stroje, pri katerih je prisotna tudi že dodatna mehanizacija (kompimiran zrak in avtomatsko rezanje pomožnega materiala). Jasno je, da z nabavo novega strojnega parka še zdaleč nismo zadostili vsem našim potrebam in željam in zato bomo pri bodoči nabavi skrbeli predvsem za zamenjavo dotrajanega strojnega parka, ki pa naj bi bil po možnosti čim bolj racionalen in kar najbolj primeren za našo vrsto konfekcije.

Le kratek hip se bom ustavil tudi pri razvoju samih konfekcijskih izdelkov, kakor tudi materialu, ki ga rabimo za izdelavo naših izdelkov. Ze uvodoma sem omenil, da smo ustanovili naš obrat z namenom predelave domačega bombažnega blaga. Prvotni izdelki so imeli dolge čase izdelave. Ker je trg iz leta v leto potreboval vedno večje količine, da pa pri tem ni treba poudarjati kvalitete dela, smo naše izdelke morali prilagajati tem zahtevam. Pričeli smo opuščati izdelke z veliko vložnega dela in jih nadomeščati z novimi, lepšimi in funkcionalnejšimi izdelki. Prehod oz. zamenjava posameznih artiklov ni bila tako enostavna in hitra, toda spoznanje, kaj tržišče potrebuje in v kakšni kvaliteti ter količini mu lahko nudimo, nam je omogočilo, da se tržišče v teh trenutkih ni odvrnilo od izdelkov konfekcije BPT. Mislim, da smo se pri izbiri oz. pri zamenjavi novih artiklov pravilno usmerjali, saj je potrošnja iz leta v leto naraščala. Delna zamenjava končnih tkanin z mešanico bombaža in poliamidnih vlaken, katere smo predhodno oplemenitili proti mečkanju po pranju, si je polagoma tudi utirala pot na tržišče. Zamenjava domače vezanine z uvoženo in popestritev vzorcev z bordurnim vezanjem na bombažnem koplunu, se je pokazala kot pravilna. Razvoj posteljnega perila pa ni poznal zastoja, zato se je pričelo z uvajanjem tiskanega blaga — ravno tako oplemenitenega proti mečkanju — kar naj bi popestrilo naše izdelke. Prvi začetki niso bili preveč spodbudni, toda priznanje »Ljub-

predilnici na Rietter strojih. Tam sem bila 13 let in sem delala na tri izmene. Najhujše je bilo nočno delo in povrh je bilo treba hoditi peš iz Podlublja. No, po sedmih letih pa je začel voziti avtobus. Malo težje je bilo zaradi majhnih otrok, a ko je človek mlad, ni nič preteško.

Leta 1964 sem bila zaradi zdravstvenega stanja premeščena v konfekcijo in prve mesece smo bili v nekakšni negotovosti, ker od kranjskega socialnega zavoda nismo niti takoj dobili plače. Po končanem priučevanju pa je bilo bolje. Kmalu smo pričeli z normo in potem je bilo več ali manj odvisno od nas, koliko bomo zaslužili. Na vse sem se hitro privadila in potem je šlo vedno bolje.

Ze deseto leto delam na hitrošivalnem stroju — robim rjuhe in blazine, občasno pa opravljam tudi druga dela.

(Nadaljevanje na strani 8)

ske izdelke. Izvoz teh artiklov je v teku še danes in moramo priznati, da smo pri teh artiklih dosegli tako kvaliteto, katero nam bi zavidala marsikatera konfekcija posteljnega perila. Nabava bordurno-vezilnih avtomatov in povezava z nemško firmo nam je odprla tudi izvoz teh artiklov v Zvezno republiko Nemčijo. Upamo, da bo razvoj konfekcije še bolj utrdil glas naših izdelkov in da bomo našo posteljnino pričeli pošiljati tudi v druge dežele.

Približujemo se koncu kronike razvoja obrata konfekcije, ki je imel svoje prve zametke pred desetimi leti. Zato bi bilo prav, da se še v parih besedah skušam ozreti v prihodnost, v naš nadaljnji razvoj, ki naj bi nam prinesel še lepše in zavidljivejše uspehe v kvaliteti in količini proizvedenih izdelkov. Ze v letošnjem ali prihodnjem letu, se predvideva preselitev celotnega oddelka šivalnice in pakirnice v sedanje prostore centralnega skladišča. Do takrat je potrebno pripraviti celotno premostitev, tako da bo izgubljena ob selitvi čim manj efektivnega časa. Osnovna usmeritev bo še vedno ostala na izdelavi posteljnega perila, kateremu pa naj bi se pridružila še ena ali dve stranski veji, s katerima bi dopolnjevali naš proizvodni program (ena izmed možnih variant je konfekcija namiznih prtov).

Naj zaključim z besedami, ki so bile napisane nekje v uvodu. To je samo prikaz 10-letnega razvoja obrata konfekcije in v tem času je moral vsak od prisotnih žrtvovati veliko kapljic znoja, da smo prišli do današnjih zavidljivih uspehov. Ne moremo in ne smemo pa biti zadovoljni z dosedanjim kvaliteto; ta se mora še izboljšati, tako da ne bo nihče od potrošnikov reklamiral artiklov zaradi konfekcijskega izdelovanja. Vsem jubilatam, kakor tudi ostalim zaposlenim v obratu konfekcije (matičnem in šivalnici Hrib), želim še nadalje veliko uspehov in delovnih zmag ter še več takih obletnic, kot jo praznujemo v letošnjem letu!

Obratovodja konfekcije
M. Jaklič

uslužbenka za obračun OD. Seveda je bila dostikrat potrebna pomoč pri organizaciji nasploh, saj je bilo vodstvenega kadra premalo in zato se je nemalokrat zgodilo, da smo delali po ves dan.

Danes smo tu zaposlene tri uslužbenke, a obstajajo potrebe po povečanju tega števila, saj je dela vedno več. Mnogo se pozna pri delu tudi ustanovitev konfekcije v Hribu in sodelovanje s kooperanti. Upamo pa, da bo z elektronsko obdelavo podatkov odpadlo vsaj delo z mesečnimi poročili. Moje delo pa je vodenje obratne pisarne, knjiženje delovnih nalozov, dopisi, tipkanje, pomoč pri izdelavi mesečnih poročil in še mnogo raznih podrobnosti — npr. pri nabavi ter izdaji — ki pa se jih tu ne da naštetih prav vseh. Razlika med delom, ki sem ga opravljala prej in tem, ki ga opravljam danes, pa je v tem, da so mi včasih delo predložili drugi in ga je bilo potrebno le izvršiti, tu pa je le bolj samostojno.

Čeprav je dela vedno dovolj, kakor sem že omenila, sem kar zadovoljna. Edina

Rade smo v konfekciji

(Nadaljevanje s strani 7)

Znati moramo pa vse faze dela, ki se opravljajo v konfekciji.

Moram reči, da mi delo ugaja in da ga takorekoč opravljam igraje, ker sem se ga toliko privadila. Zame je

tudi to uspeh, da sem postala kvalificirana šivilja in delam z zadovoljstvom. Dobro počutje pri delu pa vpliva tudi na zdravje in ne vem, če bi mi bilo še kje drugje tako.

Med vsemi vladajo dobri odnosi in predvsem imam mnogo lepih spominov z obratnih izletov, katerih sem se vedno rada udeležila — bili so mi v razvedrilo.

Za naprej si želim samo še to, da bi tako ostalo, pa bo kar dobro.

Anka Vogelnik — šivilja

V Trziču sem že od leta 1948 in delala sem najprej kot predica v predilnici. Delali smo na tri ali celo na štiri izmene, a saj veste, po vojni je bilo vse dobro in tudi, če je človek mlad, ne čuti težav. Leta 1964 sem kot invalid prišla v konfekcijo. Na začetku smo se samo učili in opravljali razna dela, ki so postajala sčasoma vse bolj zahtevna. Po razširitvi ni bila konfekcija več samo »invalidski oddelek«, ampak obrat, ki je po delu postal enakovreden drugim.

Jaz sem delala na hitrošivalnem stroju in sem izdelovala rjuhe, blazine in kapne. Sedaj sem v novih prostorih, kjer je ozračje mnogo boljše in delam na »Pffafu« samo kapne in rjuhe za izvoz. Seveda se je treba potruditi, da je delo dobro narejeno in da poleg tega dosežem nor-

mo. Po tolikih letih prakse mi to ne dela težav in z delom sem popolnoma zadovoljna. Celo več! Že od otroških let sem si želela poklica šivilje in ker sem ga dosegla, delam vedno z elanom. To me pač veseli — lahko bi rekla, da je šivanje moj »konjiček« in tudi doma rada včasih kaj sešijem, če mi čas dopušča. Mislim pa, da je prav, če je žena zaposlena, čeprav je to povezano z nekaterimi težavami — predvsem zaradi otrok.

Odnosi med delavci v tovarni so bili — vsaj zame — vedno lepi. Vedno sem trdila, da se na lep način vse doseže — in to je res. Tudi mene so vedno razumeli in hvaležna sem sodelavkam ter predvsem mojstrici Mari, da sem z njihovo in zdravniško pomočjo prebrodila marsikatero krizo. Če je človek povezan z delom in ljudmi, je prav gotovo vesel uspehov obrata, in to so tudi njegovi uspehi.

Za naprej pa si želim samo to, da bi bila zdrava in da bi bilo tudi dela in zaslužka vedno dovolj.

Mihaela Golmajer — mojster šivalnice

V tovarni sem se zaposlila leta 1963 in nekaj mesecev sem delala v pregledovalnici

blaga. Takoj ob otvoritvi obrata pa sem začela delati v konfekciji.

Sem izučena šivilja, toda vseeno je pomenila konfekcija posteljnega perila zame novo področje dela, zato se je bilo potrebno skupaj z delavci najprej privaditi na to delo.

Začeli smo delati predvsem z delavkami iz kriških »Novosti«; to so bile naše delavke, ki so odšle v to konfekcijo na rehabilitacijo. Potrebno je bilo priučevanje za nov način dela in da so spoznale vse faze dela, smo večkrat delali izven delovnega časa. Seveda se je bilo potrebno prilagoditi navadam pravega tovarniškega življenja, a moram reči, da je bila disciplinirana dobra. Prav gotovo so, kakor na vsakem začetku, težave in napake bile, a sčasoma

ma smo jih odpravljali in pridobivali prakso. Tudi sama sem se hitro privadila na svoje delo, se spoznala z organizacijo vodenja, pa tudi v odnosih do delavk sem skušala vedno poiskati pravo pot.

V začetku sva bili samo dve mojstrici in vsaka je imela okoli 30 delavk. Poleg vsega je bilo potrebno spremljati posamezne sposobnosti delavk in jih glede na to pravilno razporejati in menjavati na delovnih mestih, da bi dosegli kar najboljše rezultate.

V času našega dela so se menjali tudi obratovodje. Prvi je bil Hinko Podjavoršek, nekaj časa je bil z nami ing. Janez Šmid in od leta 1969 nas vodi tov. Jaklič. Samo-umevno je, da je tudi za to bil potreben čas, da smo se »privadili« drug drugega. Na sploh pa se nad odnosi ne bi mogla pritoževati. Malo težje je bilo, dokler niso bile norme usklajene in so včasih nastali nesporednosti, pa tudi to smo izgladili.

Danes imamo dela seveda mnogo več, pa tudi odgovornost je večja. Priučevanje novih ljudi nam vzame precej časa in tudi za vsak nov artikel je potrebna določena doba, da vse gladko steče. Tu si pomagamo največkrat s starejšimi in bolj izkušenimi delavkami in zato so včasih potrebne menjave na delovnih mestih — pri tem pa gledamo, da ni nihče oškodovan. No, lažje nam je v toliko, ker sedaj že mnoge delavke poznamo, sicer se pa z dobro organizacijo vse da rešiti tako, da ni negotovnosti.

Delovni pogoji so tu kar dobri, le poleti je malo bolj vroče. Toda na sam prostor sem tako navajena, da bi šla kar nerada drugam. Mislim, da je tudi večina delavk zadovoljnih tu v konfekciji. Moti me le to, da ni transport krojenega in pol izgotovljenega blaga dovolj dobro urejen. Fizično je težak in prezahteven, ker ni dovolj transportnih delavcev. Vedno pa mora biti red, ker drugače ni prostora za delo.

Lahko rečem, da marsikdo jemlje naše delo za prelepo, da ga ne ceni dovolj in da bi bilo potrebno včasih malo več upoštevanja. To me tudi najbolj zaboli, če slišim pripombe na račun svojih delavk ali pa mojega dela, pa te niso na mestu.

Osebnih uspehov delim z uspehom obrata in verjemite, da mi mnogo pomeni, kako nam gre. Zato si za prihodnje še toliko bolj želim, da bi potrdili priznanje za kvaliteto in da bi se naši izdelki dobro prodajali.

Francka Blažič — medfazna zlagalka

V predilnico sem prišla 1957. leta in delala sem pri mikalnkih. Pretežno je bilo nočno delo. Potem, ko sem zbolela, sem šla na rehabili-

tacijo za dve leti v kriško konfekcijo. Tam smo se učile strojnega in ročnega dela.

Leta 1964 sem prišla v našo konfekcijo in sem delala kot servirka — šiviljam sem pripravljala blago in ga odnašala ter opravljala tudi kurirske posle za pisarno. Dolgo sem želela, da bi prišla delat k stroju, no, sedaj pa sem

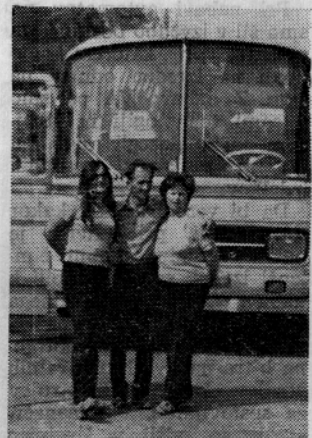

s svojim delom popolnoma zadovoljna in ga opravljam že od razširitve v krojilnici. Na to delovno mesto sem bila premeščena po bolezni in kot medfazna zlagalka skrbim, da je blago pri stroju šivilje vedno poravnano. Moja dolžnost je tudi, da preštejem in prekontroliram partije in artikle. To mi težko delo, a zahteva določeno mero previdnosti in odgovornosti.

Bili smo na Štajerskem

Letos se je sindikalna podružnica BPT odločila, da ne bo več delila denarja, ki je namenjen za rekreacijo, vsakemu sektorju, ampak da se organizirajo skupinski izleti po delovnih enotah. Osnovni namen te odločitve je, da se delavci zblizajo in poveselijo med seboj in da se jim organizirano omogoči izlet, katerega si za tak denar ne bi mogli sami privoščiti. Tako je imela VI. delovna enota — uprava — svoj izlet že v soboto, 16. junija, in je med prvimi izkoristila naš avtobus za rekreacijo, kot je to že odobrila odbor za gospodarske zadeve.

V jutranjih urah smo se zbrali pred našo vratarnico in prvo ugibali, kakšno bo vreme, saj je bilo za junij-

»Mi se imamo radi...!« — Kdo pa ne bi imel rad našega šoferja Jožeta, ki nas je prav varno vozil po naših nevarnih cestah?!

sti, na kar se človek hitro navadi.

Pri samem delu se je od začetka precej spremenilo, saj je zaradi povečanja števil ljudi in artiklov, organizacija precej drugačna. Tudi pogoji so boljši — včasih smo morali hoditi na delo peš, danes pa se vozimo in ni posebnih težav. Menim da je pametno, če je žena zaposlena, tako je med ljudmi in se marsičesa nauči, pa tudi za doma ostane še dovolj časa.

Jaz se v tovarni dobro počutim in ne bi se mogla pritoževati zaradi odnosov, niti zaradi česa drugega. Naj omenim, da sem dolga leta delala pri mojstrici Mari Selko in da smo se vedno dobro razumeli. Tudi plače niso slabe, samo ob tej dragini ni denarja nikoli dovolj.

Lep spomin so mi obratni izleti, katerih pa se nisem mogla vedno udeležiti zaradi družine. Saj veste, treba je najti prosti čas tudi za otroke — lepo je iti z njimi na sprehod!

Za naprej pa želim, da bi se konfekcija razvijala še v bodoče. Moja osebna želja pa je predvsem zdravje, da bi lahko delala in če bo tako ostalo kot je sedaj, bom kar zadovoljna.

Zahvaljujemo se vsem, da so nas sprejeli in nam s toliko prijaznosti razkrili svoje misli, spomine in želje, pa tudi obratovodji konfekcije, ki nam je omogočil ta razgovor. Tudi mi vsem iskreno čestitamo in jim želimo še veliko uspehov!

Stojan Saje

ski dan dokaj hladno. Toda to nas ni motilo, ker smo se takoj potem, ko smo sedli v udoben avtobus, razgredli ob zvokih Hinkove harmonike — za njiju je bilo bolj malo počitka.

Pot nas je vodila preko Kranja, Brnika, Mengša in Domžal do Trojan, kjer je bil prvi »odmorček«. Ustavili smo se samo toliko, da smo lahko pojedli po en ali dva trojanska krofa, ki slovijo daleč po deželi za najboljše, pa še kavico smo popili. Saj veste, kako je to, če je človek že zjutraj navajen kaviček, se je tudi na izletu ne more odreči!

Potem pa smo »odražali« proti Vranskemu, mimo Sempetra in do Polzele. Tu smo se ustavili pred tovarno nogavic, a ker je bila sobota, je bila odprta samo trgovina in nismo mogli v tovarno. Verjetno je bilo bolje tako, saj bi to koga utegnilo dolgočasiti in pokvariti dobro (Nadaljevanje na strani 9)

Naši upokojenci

Marija Klinar

Tokrat smo se malo lažje odločili, koga bomo izbrali za naš pogovor, ker smo želeli obiskati prav enega izmed upokojencev iz konfekcije.

V tovarni smo se ob jubileju tega obrata pogovarjali s tistimi delavci, ki so delali v njem od vsega začetka, pa delajo še danes. Povedali so nam marsikaj zanimivega, a prepričani smo bili, da nam bo še mnogo lepega lahko povedala katera od mlajših upokojenk.

Prav zato sem pred dnevi potrkal na vrata naše upokojenke Marije Klinar, ki je bila tudi ena prvih delavk v konfekciji. Sprejela me je v majhnem, a prijetnem stanovanju na Ravnah in prav nič se ni jezila, ker sem prišel v času, ko je pripravljala kosilo. Seveda sem jo malo presenetil, ker sem se pojavil tako iznenada, a takoj, ko sva sedla za mizo, so bile njene misli že v tovarni in pogled ji je odtaval skozi odprto okno. Prav rada mi jih je zaupala in nam vsem poklonila tele spomine:

»Moje prvo delovno mesto je bilo v predilnici na krilnih strojih, kjer sem se zaposlila 18. februarja 1946. leta — to.

12. decembra 1961. leta, ko sem morala zaradi boleznih prenehati z delom in sem bila pol leta doma — sicer ne preveč rada, a ker nisem dobila ustreznega delovnega mesta, sem morala kar počakati. Naslednje leto sem pričela delati v konfekciji v Križah, kjer nas je bilo pet delavk iz BPT na priučitvi za prekvalifikacijo.

Sprememba je bila v samem načinu dela, pa tudi v ljudeh. Ko smo se 64. leta vrnili v tovarno in pričeli delati v konfekciji, je bilo, kot bi prišli domov, pa čeprav smo bili na novih delovnih mestih. Prišla sem z velikim veseljem nazaj. Prvo leto smo se samo priučevali in ta.

ker ni bilo toliko prahu in tudi lažje je bilo sedeti za strojem, kot pa vseh osem ur stati ob stroju.

Tudi tu sem delovala v samoupravnih organih: bila sem predsednica DS obrata in članica izvršnega sveta sindikata, zelo rada sem se udeleževala sestankov in se tudi aktivno vključevala v razprave in samo delo. Še danes spremljam vse dogodke doma in po svetu v časopisih, radiu in televiziji.

Moje veselje so bili tudi izleti, kjer je bilo vedno prijetno in še prej, ko so bile veselice, sem vedno »kelnarila«. Včasih se je bilo prijetno tudi malo pozabavati. Moram priznati, da je bilo prijetnih trenutkov prav toliko kot takih, malo manj lepih in zelo nerada sem šla iz tovarne.

Toda zaradi zdravja sem morala prenehati z delom. Vseeno se mi še večkrat stoji po tovarni in mi je dolgčas po delu.

»Kako bi včasih spet rada robila rjuhe, ko tule doma delam kaj drugega,« zopet, s hrepenenjem v glasu, vzdihne Marija Klinar.

»No, pa saj je doma tudi dosti dela,« nadaljuje počasi, »in z njim si krajšam čas. Kuham, pospravljam, ... — pa saj veste, kaj delajo gospodinje! Rada kaj preberem,« tekati »pa ne morem preveč okoli — zaradi nahuhe. V Poreč grem pa vseeno vsako leto, ker mi morje in zrak prijata in tudi letos bom šla v našo Materado. Tam mi je bilo vedno lepo in še danes mi ugaja.«

Na koncu pa sem svojo sogovornico povprašal, če prebira »Tekstilca« in če ji je všeč ter jo poprosil, da nam zaupa še svoje želje.

Odgovorila mi je: »Seveda rada prebiram naše glasilo, čeprav ga sama ne dobim — prinese mi ga gospa, s katero skupaj stanujemo. Najprej preberem sklepe samoupravnih organov, problematiko proizvodnje, potem pa še vse ostalo. Zdi se mi zanimiv in mi kar ugaja. Zato bi rada videla, če bi ga dobivali tudi mi, upokojenci, saj nas še bolj kot druge zanima, kaj se dogaja v podjetju in ga večina nas prebere prav gotovo vsega z velikim veseljem.

Želela bi si tudi, da bi nam omogočili kdaj ogled tovarne, saj bi marsikdo rad videl kako se dela sedaj in kaj se je vse spremenilo od takrat, ko smo še mi bili tam. Če ne drugje, vsaj tam bi se rad vsakdo sprehodil, kjer je sam delal. Podjetju želim, da bi še naprej dosegalo dobre uspehe in da bi čim prej uresničilo ukinitve nočnega dela žena, čeprav je to vezano z mnogimi problemi.

Jaz pa bom zadovoljna, če bom kolikor toliko zdrava in če se bomo upokojenci vsaj včasih srečali med seboj.«

Tako je zaključila svoje pripovedovanje Marija Klinar, čeprav sem prepričan, da bi nam še dolgo lahko o marsičem pripovedovala. Prav gotovo je, da se v pičli urici ne da povedati vsega, kar je človek doživel leta in leta, a eno je jasno: ni pozabila na svoje nekdanje delo in sodelavce, še vedno se rada spominja tovarne, kot bi bila del nje same, in če-

prav je že nekaj let doma, še vedno živi z njo in zanjo.

Rad bi se ji še enkrat v imenu vseh zahvalil za pri srčen sprejem in prijazen pogovor ter ji zaželel predvsem močnega zdravja, pa veliko dobrega počutja in zadovoljstva. Upam, da bomo lahko vsaj nekoliko njenih skromnih želja tudi uresničili!

Stojan Saje

Bili smo na Štajerskem

(Nadaljevanje s strani 8)

razpoloženje, ki ga pa v majhni trgovini ni manjkalo in smo brž kupili vsak po nekaj parov nogavic po znižani ceni. Zakaj pa ne, če se spleča ...

Od tu smo krenili po makadamski cesti na goro Oljko, ki se s svojimi 734 metri precej dviga iznad ostale okolice. Z nje je tudi lep razgled na vso Štajersko, pa še daj, če je jasno.

Kot na dlani se pod njo razprostirajo Šmartno, Gorenje, Letuš in Andraž, malo dalj — v severni smeri kjer se dviga dim, pa Šoštanj. V daljavi se lepo vidijo Razbor, Uršlja gora in Golte, če je pa lep dan, pa na zahodu tudi Kamniške ali Savinjske Alpe. Pa dovolj z razgledovanjem, saj smo postali že lačni!

V lepem planinskem domu nas je čakalo obilno in okusno kosilo, po katerem je bilo težko kreniti s te lepe gore. A, če smo se zmočili že znotraj, smo se hoteli tudi nazunaj in smo odločno krenili preko Žalca, Celja in Laškega do Rimskih Toplic. Do tu se je vreme že malo skisalo, a mi smo bili odločni do konca in se skoraj vsi stlačili v kopalke — vsaj jaz sem se po takem kosilu komaj.

Stojan Saje

Marija Klinar: »Tudi doma se najde delo, a vseeno se večkrat spomnim na moje delo v tovarni.«

rej takoj po vojni. Lahko si mislite, da delo ni bilo prav lahko, posebno, ker so bili v tistem času obnove malo drugačni pogoji dela kot danes. Nočnega dela je bilo precej, a mi ni bilo nič pretežko, ker sem rada delala. Bila sem stalno pri enem stroju in tako sem se ga privadila, da sem se kar »igrala z njim«. Lahko rečem, da sem poznala vsako podrobnost pri njem — celo bolj kot mojstri.

»Ja, to so bili zame lepi časi,« se ji je iztrgal kratek vzdih. »Tudi z delavkami smo se zastopile in z mojstri prav tako. Pozneje sem kot kvalificirana delavka poučevala mlajše, ki so prišle v tovarno in skozi moje roke jih je šlo veliko. Pomagala sem pač po svojih zmogljivostih. Že takrat pa sem aktivno sodelovala v družbenopolitičnem življenju podjetja. Bila sem članica upravnega odbora in pozneje delavskega sveta.

V predilnici sem delala do

krat res nismo veliko naredili — mislim, da nismo bili preveč »koristni«. Direktor nam je včasih v šali rekel, ko smo se srečali na sestankih: »Vi pa kar tiho bodite, saj ste še tako dojenčki v plenih!«

No, res je, da je bilo v začetku malo problematično tudi to, ker so bili ljudje z vseh koncev tovarne in so se morali navaditi prvo nase, drugo pa na delo. Bilo je tudi bolj malo prostora, a sčasoma se je vse izboljšalo.

Jaz sem imela že kot dekle veselje za šivanje, toda v tistih časih ni bilo možnosti, da bi se izučila. Tako sem tudi v konfekciji zelo rada delala, čeprav sem bila prej skoraj 15 let v predilnici. Delala sem na hitrošivalnem stroju in izdelovala blazine in kapne, največ pa robila rjuhe. Hitro sem se vsega privadila in tudi sami pogoji, v katerih smo delali, so bili dosti boljši. Posebno koristno za moje zdravje je bilo,

Gospe so se kopanja v Rimskih toplicah kmalu naveličale, saj je bilo sonca bolj malo, zato so še malce pokramljale. Saj res, zraven sta še dva fanta — najdite jih pa kar sami!

ALI STE VEDELI?

— Aluminij je tako raztezen, da ga je mogoče staniti v žico s premerom 0,0025 mm. Če bi lahko

potegnili tako žico okoli in okoli zemlje ob ekvatorju (40 milijonov metrov), bi tehtala vsega skupaj le pol kilograma.

Drugo mesto na občinskem sind. prvenstvu v rokometu

V četrtek, 14. junija, je občinski sindikalni svet Tržič organiziral prvenstvo v rokometu, za katerega je bilo v celotni občini veliko zanimanje. Vse tehnične priprave in samo izvedbo tekmovanja je sindikalni svet zaupal rokometni sekciji Partizana Tržič, ki je tekmovanje izvedla v splošno zadovoljstvo. Kakšno je bilo zanimanje za tekmovanje, nam dokazuje tudi veliko število prijavljenih

ekip, ki so zastopale naslednja podjetja:

Tovarna kos in srpov, Tiko, Rog, Splošno gradbeno podjetje, Peko, Mesarsko podjetje, BPT (2 ekipe).

Tekmovanje samo je potkalo po sistemu izločanja, tako, da vse ekipe niso mogle prikazati vseh svojih zmogljivosti in kvalitet. Naše podjetje sta zastopali dve ekipe v naslednjih postavah:

igralci ekipe Peka srečnejšo roko. Največje zasluge za rezultat 11:10 pa je imel njihov vratar Meglič. Tako so zasluženo osvojili pokal in prvo mesto.

Tekmovanje samo je potkalo, da si podobnih športnih srečanj delovni ljudje naše občine želijo, o čemer govori tudi predlog o ustanovitvi ligaškega tekmovanja sindikalnih podružnic v rokometu.

Prizor s tekme med prvo ekipo »BPT« in ekipo »Mesarskega podjetja« Tržič: Lepih zadetkov je bilo veliko

T. S.

Solidna uvrstitev na 5. republiškem tekmovanju ekip prve pomoči

Ze v prejšnji številki Tekstilca ste prebrali sestavek o IV. občinskem tekmovanju ekip prve pomoči, na katerem je naša ekipa osvojila I. mesto in s tem izpolnila predpisane pogoje za udeležbo na 5. republiškem tekmovanju v Murski Soboti, ki je bilo 26. in 27. maja.

V priprave na to dokaj zahga in praktičnega znanja je

bilo treba vložiti precej truda, volje in časa. Usposabljanje ekip prve pomoči in kar najbolj množično širjenje tega prepotrebega znanja med prebivalstvom ima za cilj stalno pripravljenost in usposobljenost, kako nuditi prvo pomoč človeku povsod in ob vsakem času. Sestav naše tekmovalne ekipe je bil naslednji:

objektivno. Takoj po opravljenem delu nam je zdravnik pojasnil napake in seveda število negativnih točk.

Skupina za izračun rezultatov ni imela lahkega dela, ker so bili uspehi posameznih ekip dokaj enaki, vmes pa še nekaj ugovorov, ki jih je reševalo radsodišče pod vodstvom predsednika dr. Ivana Kalinška.

V nedeljo, 27. maja ob 8. uri, je komandant formiral povorko pred domom Partizana, skupno z ešalonom za pokazno praktično vajo. Po ulicah Murske Sobotice so korakale uniformirane skupine, toplo pozdravljene z dolgimi aplavzi številnih prebivalcev in gledalcev.

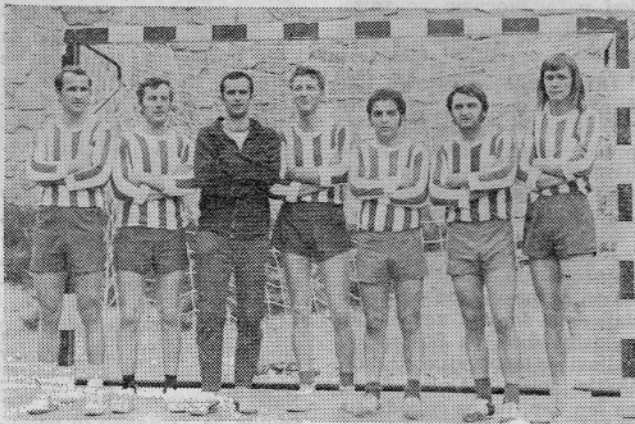
Na slavnostnem prostoru smo težko pričakovali uradno razglasitev rezultatov, pred nami pa opazovali izredno lepa, praktična darila za najboljše uvrščene slovenske ekipe prve pomoči.

Poglejmo dosežene rezultate; od 120 možnih točk so dosegli:

1. Ljubljana-Bežigrad	119,83
2. Nova Gorica	117,16
3. Slovenska Bistrica	116,83
23. BPT Tržič	103,33

Vsem članom tekmovalne ekipe iskrene čestitke, prav tako tudi sestri Jelki Zagorc, ki je ekipo usposabljala!

I. V.

I. ekipa: Slavko Teran, Bruno Teran, vratar Janez Laibacher, Janez Janc, Janez Mikulič, Milan Šega, Bojan Pozaršek (od leve proti desni na sliki) in M. Nabačnik ter S. Šolar

II. ekipa: Jože Bukovnik, Lado Brzin in Igor Žnidarič — spredaj; Franjo Majerhof, Lovro Hladnik in Franc Valjavec — zadaj (na sliki) ter Boris Polajnar.

Čeprav je bila druga ekipa sestavljena iz športnikov različnih panog — kar potrjuje pravilo, da je na sindikalnem tekmovanju možno sodelovati — je v tekmi s favoritom tekmovanja, ekipo Peka, nudila soliden odpor.

To je vsekakor vredno pohvale in jim čestitamo za dosegeno, odlično 5. mesto.

Prva ekipa se je v prvem kolu srečala z ekipo Mesarskega podjetja, s katero ni imela posebnih težav. V drugem kolu je bila nasprotnik ekipe Roga, ki se je izkazala

zelo solidno in nam je dala veliko »opravka« na igrišču. Samo zaradi izredne obrambe Laibacherja smo premagali zadnje oviro in se tako vključili v zaključni del tekmovanja — finale. Finalna tekma je bila izredno napeta in razburljiva in vse do konca ni bilo jasno, kdo bo končni zmagovalec. Regularno se je tekma končala neodločeno — 7:7, tako da je o končnem rezultatu odločalo streljanje sedemmetrov. V tem zaključnem, najbolj zanimivem, delu tekmovanja so imeli

Takoj po prihodu v Mursko Sobotico smo opravili uradno verifikacijo ter zrebanje za določitev vrstnega reda za razmestitev na tekmovalna mesta. Vodstvo pri organizaciji tekmovanja je imelo izredno veliko dela tudi z ureditvijo prehrane in prenočišča. Vse to je bilo odlično organizirano za vseh 54 tekmovalnih ekip, 52 iz Slovenije in 2 ekipe iz Avstrije. Vsi sodelujoči tekmovalci so morali biti v predpisanih uniformah, pred komisijo pa se izkazati z osebno legitimacijo in potrdilom o opravljenem tečaju prve pomoči (80-urni in 20-urni).

Vodja ekipe in namestnik sta morala opraviti nalogo iz triaže petero poškodovancev, čeprav to delo ni bilo ocenjeno s točkami, pa vendar je bilo zahtevno, pod vodstvom prim. dr. Miloša Borovšaka. Točno ob napovedani uri ob 15.00 so bile vse ekipe v zboru na tekmovalnem prostoru, pod vodstvom komandanta civilne zaščite Štefana Nemeša in namestnika Ludvika Jonaša. Komandant je raportiral predsedniku tekmovalne komisije Janezu Ogorelcu. Godba je intonirala državno himno, skupina v narodnih prekmurskih nošah pa je na častnem mestu dvigala zastavo. Po kratkem govoru predsednika tekmovanja in predsednika

ocenjevalne komisije, dr. Sima Opačiča so vse ekipe istočasno prejele testna vprašanja in v določenem času — 10 minut — opravile teoretični del tekmovanja. Ob vsaki ekipi sta bila prisotna 2 ocenjevalca — zdravnika.

Praktični del tekmovanja pa je bil vsekakor najzahtevnejši. Vsaka trojka (bolničarka in dve pomočnici) je morala oskrbeti težje poškodbe, ki so bile realistično prikazane na manekinih, zdravniki — ocenjevalci pa so zelo natančno beležili pozitivne in negativne točke. Delo ocenjevalcev, strokovnjakov, aktivnih predavateljev prve pomoči iz različnih krajev Slovenije je bilo odgovorno in

Kadrovske vesti

PRIŠLI — ODSLI

V mesecu maju so prišli v podjetje naslednji sodelavci:

V predilnico: Stojanova Riska, Šević Veljko, Marinič Anto, Peharc Slavka

V tkalnico: Hrvačanin Milica, Šmitran Milosava, Zeno- vič Refik, Cosić Rade, Šabić Mehmed

V oplemenitilnico: Čufurovič Ramo, Duraković Osman

V konfekcijo: Meglič Dragica

V vzdrževalne obrate: ing. Žnidarič Aleksander

V upravo: Saje Stojan

Odsli pa so:

Samovoljno: Jaušovec Marija, Meglič Jožefa, Žnidarič Miran, Brkić Hašija, Šanovsky Zora

Pravilna odgovor: diel ing.

Ahačič Vital, Meglič Ivanka

V poizkusni dobi: Oručević Fadil, Vehabović Muharem

V pokoj: Bevc Jožefa
Invalidsko upokojena: Šoško Alojzija, Seidel Jožef

Športno srečanje Tekstilindus - BPT

Kakor vsako leto, je bilo tudi letos športno srečanje med tekstilno tovarno »Tekstilindus« in našo tovarno. Ta srečanja se vršijo že več let in tako smo se letos srečali na športnem polju že desetič. Tekmovanje je bilo 1. maja v Trziču. Prejšnja leta smo tekmovali v petih panogah, letos pa smo to »skrčili« le na tri: nogomet, streljanje in kegljanje.

Naj začnemo z nogometom! Nogometna tekma je bila zelo lepa in v mejah športne igre. Tudi letos so naši nogometaši, kakor vsa prejšnja leta zmagali in to z visokim rezultatom 7:3. Najboljša igralca na terenu sta bila Majerhof, ki je dal 4 gole in

Kurdija 3 gole. Ravno tako bi pohvalili vse ostale igralce, ki so se borili za zmago naše tovarne. Ne moremo pa iti prek tega, da sta dva naša dobra nogometaša stala ob strani in da sta morala namesto njih igrati druga dva nogometaša. Tako obnašanje do ostalih soigralcev in vseh drugih je vredno graje.

Strelci so tekmovali v strelski dvorani na Ravnah. Tekmovalo je po pet strelcev na vsaki strani. Za našo tovarno so nastopili: **Jelko Rustja, Milan Rustja, Jože Valjavec, Jože Logar in Marči Štamcar.** Rezultat dvoboja je bil sledeč: BPT — 726 krogov in Tekstilindus — 725 krogov. Najboljši strelci so bili **Jelko Rustja** s 159 krogi.

Kegljanje je bilo na dvo-steznem avtomatskem kegljišču v Zvirčah. Tekmovali so v dveh borbenih partijah po 10 tekmovalcev. Rezultat tekmovalca pa je bil tokrat v korist nasprotnikov: Tekstilindus — 888 podrtih kegljev, BPT — 775 podrtih kegljev. Naši tekmovalci so nas zelo razočarali, saj so zatajili najboljši kegljači. Videlo se je, kako so tekmovali brez vsake volje in to je bilo živo

nasprotje tekmovalcu v Kranju, ko smo slavili visoko zmago nad našimi nasprotniki. Upamo, da bo šlo drugo leto veliko bolje.

Po končanem tekmovalcu je bila za vse tekmovalce skromna večerja v naši menzi. Sportni referent našega sindikata, tov. Marjan Zupan, je razglasil rezultate tekmovalca in izročil pokal, to pot že drugič zaporedoma, ekipi BPT.

Drugo leto pa bo tekmovalca v Kranju in že sedaj želimo veliko uspeha našim športnikom.

D. R.

Varujmo se nezgod!

V mesecu maju so se v podjetju pripetile naslednje obratne nezgode:

● **Dragutin Vinter**, zaposlen v tkalnici v oddelku navijalnice, si je pri transportiranju preje v zabojih poškodoval levo roko. Vzrok: Natrpano delovišče.

● **Marija Mohorko**, zaposlena v oddelku belilnice, je padla pri belilnem agregatu in si poškodovala levo roko. Vzrok: Spolzka tla ter slab dohod do gornjega dela agregatnega stroja.

● **Janez Slatnar**, zaposlen v mehanični delavnici, se je nahajal v neposredni bližini brusilnega stroja in mu je opilek poškodoval levo oko. Vzrok: Slaba ventilacija brusilnega stroja.

● **Marija Avsenek**, zaposlena v tkalnici na IV. oddelku, je segla z roko v oklopni mehanizem in si pri tem poškodovala prst leve roke. Vzrok: Nevaren način dela.

● **Janez Mikulič**, strugar iz mehanične delavnice, si je pri vrtnanju pločevine na vrtnem stroju poškodoval levo roko. Vzrok: Nevaren način dela.

● **Ivanka Begič**, zaposlena v okrepčevalnici, si je pri pretakanju vrele vode poparila levo nogo. Vzrok: Nevaren način dela.

A. Š.

Novosti na policah tržiške matične knjižnice

Avtor pa je knjigo posvetil še dr. Klementu Jugu in vsem, ki so v Severni steni Triglava iskali svoje sanje in naši smrt. Roman je nadvse privlačno in mikavno branje, napeta pripoved o naših gorah, o naših gornikih z Jesenic in od drugod. Svetina je ta roman lahko napisal, ko je dolgo plezal s Čopom in ga je tako do potankosti spoznaval. Zato ni čudno, če je Čopov lik tako živo upodobil.

Benoite in Flora Groult: BILO JE DVAKRAT

Roman sta sestri Groult napisali skupaj in je v precejšnji meri njun biografski roman. Problemi, ki jih pisateljici nakazuje, so problemi vseh žensk, podani s tisto neposrednostjo in hudo-mušno ironijo, ki je značilna za vse njuno pisanje. To je zgodba o dveh sošolkah, ki se spet najmeta po dvajsetih letih, ker je sin ene zaljubljen v hčerko druge. Obe sta na pragu štiridesetih let, a sta še zmeraj po srcu mladi.

Rafinirano poznavanje ženske psihe in medsebojnih odnosov, zakoncev, obilica ostroumnih misli, spretno za-

snovana zgodba in jednat slog, so glavne odlike tega romana.

Letošnje leto je v znamenju slovesnosti, ki so posvečene 500-letnici kmečkih vstaj in 400-letnici velikega hrvaško-slovenskega kmečkega upora, prvega zares množičnega skupnega nastopa slovenskega in hrvaškega ljudstva proti tujim gospodarjem. K pomembnejšim dogodkom v tem letu vsekakor sodi tudi izid »GUBCEVE KNJIZNICE«, široko zasnovane zbirke tridesetih knjig, katere si boste lahko izposodili v naši knjižnici.

Obveščamo vse bralce s posebej, da ima naša knjižnica svoje podružnične knjižnice v Lomu, Podljudelju, Križah, Jelendolu in Brezjah pri Trziču.

Prebivalce teh vasi vabimo, naj obiščejo svoje knjižnice.

Tržiška matična knjižnica ima sledeči delovni čas:

Za odrasle: vsak torek in petek od 17. do 20. ure, sreda in četrtek od 8. do 10. ure.

Za mladino: vsak ponedeljek in četrtek od 16. do 19. ure.

Vse ljubitelje branja in vse tiste, ki se želijo strokovno izobraževati, vljudno vabimo!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega tragično preminulega moža, očeta in starega očeta

JERNEJA ČRNVICA mojstra v tkalnici

se zahvaljujemo za nesebično pomoč, ki nam je bila izkazana v tem težkem času. Posebno zahvalo smo dolžni upravi BPT, sekciji mojstrov, sindikalni podružnici, gasilcem, pevcom, duhovščini, svojcem in sosedom za tako lep sprevod na pokojnikovi zadnji poti. Vsa zahvala nosačem in pa tov. Šolarju ter Koprivniku za tako ganljive poslovilne besede.

Zalujoci: žena Zinka, hčerki Milena in Cvetka z družino, sinova Vinko in Milan

NAŠE MAMICE

Silva Zorc je rodila 15. maja 1973 deklico, Vida Kamič 19. maja deklico, Radmila Subotič 24. maja dečka, Jožica Ogris 29. maja deklico, Deriša Mujanič 3. junija deklico, Štefka Kokalj 9. junija dečka in Jožica Godnov 12. junija deklico.

ISKRENE ČESTITKE!

Glasiło je po 7. točki I. odstavka 36. člena Zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu, Uradni list SFRJ št. 33/72, prosto plačila prometnega davka

moda ● moda ● moda ● moda ● moda Pletenine tudi poleti!

Pleteni kompleti — jopica in pulover, so se vrnilo in

postali na mah spet priljubljeni. Njihova značilnost so puloverji, ki kar tekmujejo kateri bo imel večji in zanimivejši dekolte. Material je hladen, to je garen ali bombaž. Vzorci so zelo različni, kdaj cvetlični, drugič športno karirasti, tako ali drugače črtasti, najnovejša modna muha pa je palmovo drevo s piramido v ozadju. Za letošnje pletenine svetuje nova moda zelo zračne in luknjičaste vzorce. Za puloverje, ki jih bomo nosile v avgustovski vročini, so značilni pogumni dekolteji, pa naj bodo kakršnikoli, le izrezov v obliki črke »v« skoraj ni opaziti. Zelo mladim dekletom predlaga nova moda telovnike, ki pa se dokaj razlikujejo od tistih, ki smo jih že vajene, saj so ob straneh čisto odprti. Pa še nekaj je značilno zanje. Pleteni morajo biti v kontrastnih barvah in plakatnem vzorcu. In še en dokaz, kako rada nova moda koketira z modo pedesetih let in jo z veseljem posnema. Črtasti puloverji z mehko zavezanim pasom, z izrezom, ki je pomaknjen nizko na ramena in koničastim spodnjim zaključkom, so navdušili že vso Evropo.

»Tržiški tekstilec« — glasiło delovne skupnosti Bombažne predilnice in tkalnice Trzič — Ureja uredniški odbor Franci Sarabon, Marjan Herak, dipl. iur. Breda Milič, Anka Bizjak, Marija Rožič, dipl. oec. Ignac Ahačič, Francka Dolžan, Ljuba Sušteršič, Janez Furlan — Glavni in odgovorni urednik Stojan Saje — Naslov uredništva: BPT Trzič 64290. Telefon 70340 int. 89 — Tisk CP Gorenjski tisk Kranj v 1450 izvodih — Izhaja enkrat mesečno. — List dobijo člani delovne skupnosti brezplačno.

»PO TOVARISU«